ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (piata komora)
z 3. februára 2005 *

Vo veci T-139/01,

Comafrica SpA, so sídlom v Janove (Taliansko),

Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co., so sídlom v Hamburgu (Nemecko),

v zastúpení: B. O'Connor, solicitor, a P. Bastos-Martin, barrister,

žalobcovia,

ktorých v konaní podporuje:

Simba SpA, so sídlom v Miláne (Taliansko), v zastúpení: S. Carbone a F. Munari, advokáti,

vedľajší účastník konania,

* Jazyk konania: angličtina.

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: pôvodne L. Visaggio, M. Niejahr a K. Fitch, neskôr L. Visaggio a K. Fitch, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: pôvodne R. Silva de Lapuerta, neskôr L. Fraguas Gadea, splnomocnené zástupkyne, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je na jednej strane žaloba o neplatnosť nariadenia Komisie (ES) č. 896/2001 zo 7. mája 2001 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie nariadenia Rady (EHS) č. 404/93 týkajúceho sa opatrení pri dovoze banánov do spoločenstva (Ú. v. ES L 126, s. 6; Mim. vyd. 03/032, s. 150), a nariadenia Komisie (ES) č. 1121/2001 zo 7. júna 2001, ktorým sa určujú upravovacie koeficienty, ktoré sa v rámci sadzobných kvót na dovoz banánov majú uplatňovať na smerné množstvá každého tradičného prevádzkovateľa (Ú. v. ES L 153, s. 12; Mim. vyd. 03/032, s. 370), a na druhej strane žaloba o náhradu škody spôsobenej žalobcom prijatím nariadení č. 896/2001 a 1121/2001,

SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV
(piata komora),

v zložení: predsedníčka komory P. Lindh, sudcovia R. García-Valdecasas a J. D. Cooke,

tajomník: J. Plingers, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 18. novembra 2003,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

1 Spoločná organizácia trhu s banánmi (ďalej len „SOT banány") bola zriadená nariadením Rady (EHS) č. 404/93 z 13. februára 1993 o spoločnej organizácii trhu s banánmi (Ú. v. ES L 47, s. 1; Mim. vyd. 03/032, s. 388). Účelom tohto nariadenia bolo zaviesť od 1. júla 1993 spoločný systém dovozu nahradzujúci rozdielne vnútroštátne systémy existujúce predtým.

2 Hlava IV nariadenia č. 404/93 obsahujúca články 15 až 20 upravuje režim obchodovania s tretími krajinami.

3 V nadväznosti na konania začaté Ekvádorskou republikou a Spojenými štátmi americkými proti Spoločenstvu v rámci systému riešenia sporov v Svetovej obchodnej organizácii (WTO) vydala Rada nariadenie (ES) č. 216/2001 z 29. januára 2001, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 404/93 o spoločnej organizácii trhu s banánmi (Ú. v. ES L 31, s. 2; Mim. vyd. 03/031, s. 226).

4 Článkom 1 nariadenia č. 216/2001 boli zmenené články 16 až 20 nariadenia č. 404/93 zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 1637/98 z 20. júla 1998 (Ú. v. ES L 210, s. 28; Mim. vyd. 03/023, s. 304). V zmysle spojených ustanovení článku 2 druhého odseku nariadenia č. 216/2001 a článku 1 nariadenia Komisie (ES) č. 395/2001 z 27. februára 2001, ktorým sa určujú určité smerné množstvá a jednotlivé maximálne množstvá v súvislosti s vystavovaním licencií Spoločenstva na dovoz banánov v druhom štvrťroku 2001 v rámci sadzobných kvót alebo ako súčasť množstva banánov tradične dovážaných z bývalých afrických, karibských a tichomorských kolónií (AKT) [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 58, s. 11), sa článok 1 nariadenia č. 216/2001 uplatní od 1. júla 2001.

5 Podľa článku 17 prvého odseku nariadenia č. 404/93 zmeneného a doplneného nariadením č. 216/2001 „v nevyhnutnom rozsahu podlieha dovoz banánov do Spoločenstva predloženiu dovoznej licencie, ktorú majú vydať členské štáty všetkým zainteresovaným stranám bez ohľadu na miesto usadenia sa v Spoločenstve a bez vplyvu na špecifické ustanovenia prijaté na uplatňovanie článkov 18 a 19".

6 Článok 18 nariadenia č. 404/93 zmeneného a doplneného nariadením č. 216/2001 stanovuje:

„1. Od 1. januára budú každý rok otvorené tieto colné kvóty:

a) colná kvóta 2 200 000 ton netto hmotnosť, nazývaná ‚kvóta A';

b) dodatočná colná kvóta 353 000 ton netto hmotnosť, nazývaná ‚kvóta B';

c) autonómna colná kvóta 850 000 ton netto hmotnosť, nazývaná ‚kvóta C'.

Tieto colné kvóty sa musia otvoriť na dovozy výrobkov, ktoré majú pôvod vo všetkých tretích krajinách.

Komisia môže na základe dohody so zmluvnými stranami Svetovej obchodnej organizácie so skutočným záujmom o dodávanie banánov rozdeliť colné kvóty ‚A' a ‚B' medzi dodávateľské krajiny.

2. Dovozy na základe colných kvót ‚A' a ‚B' podliehajú clu 75 eur na tonu.

3. Dovozy na základe colnej kvóty ‚C' podliehajú clu 300 eur na tonu.

...

4. Preferenčné clo 300 eur na tonu sa vzťahuje na dovozy, ktoré majú pôvod v krajinách AKT — tak v rámci colných kvót, ako aj mimo colných kvót.

..."

7 Článok 19 nariadenia č. 404/93 zmeneného a doplneného nariadením č. 216/2001 stanovuje:

„1. Colné kvóty je možné riadiť v súlade s metódou založenou na zohľadnení tradičných obchodných tokov (‚tradiční dodávatelia/noví dodávatelia') a/alebo inými metódami.

2. Prijatá metóda vezme do úvahy podľa možnosti nevyhnutnosť zachovať rovnováhu dodávok na trh Spoločenstva."

8 Podľa článku 20 písm. a) toho istého nariadenia v upravenom znení je Komisia oprávnená prijať, v súlade s postupom uvedeným v článku 27 predmetného nariadenia, „pravidlá riadenia colných kvót uvedených v článku 18".

9 Tieto pravidlá riadenia sú definované nariadením Komisie (ES) č. 896/2001 zo 7. mája 2001 ustanovujúcim podrobné pravidlá na uplatňovanie nariadenia Rady (EHS) č. 404/93 týkajúceho sa opatrení pri dovoze banánov do spoločenstva (Ú. v. ES L 126, s. 6; Mim. vyd. 03/032, s. 150, ďalej len „režim roku 2001"). V súlade so svojím článkom 32 nadobudlo nariadenie č. 896/2001 účinnosť na druhý deň po svojom uverejnení v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*, teda 9. mája 2001, ale uplatňovalo sa až od 1. júla 2001.

10 Pravidlá zavedené nariadením č. 896/2001 nahrádzajúce pravidlá pôvodne upravené nariadením Komisie (EHS) č. 1442/93 z 10. júna 1993 upravujúcim podrobnosti na vykonanie režimu dovozu banánov do Spoločenstva [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 142, s. 6, ďalej len „režim roku 1993") boli prijaté v zmysle nariadenia č. 404/93 a účinné až do 31. decembra 1998. Režim roku 1993 bol nahradený režimom zavedeným nariadením Komisie (ES) č. 2362/98 z 28. októbra 1998, ktoré ustanovuje podrobné pravidlá na uplatňovanie nariadenia Rady (EHS) č. 404/93, týkajúceho sa dovozu banánov do Spoločenstva [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 293, s. 32 ďalej len „režim roku 1999"), ktorý sa stal účinným 1. januára 1999.

11 Za účinnosti režimu roku 1993 boli dovozné licencie rozdeľované medzi tri kategórie dovozcov (A, B a C). Samotné kategórie A a B boli podrozdelené podľa troch rozličných ekonomických funkcií vykonávaných dovozcami, menovite nákup zelených banánov, alebo prvotný dovoz (funkcia „a"), prepustenie zelených banánov do voľného obehu ich vlastníkom, alebo druhotný dovoz (funkcia „b") a dozrievanie zelených banánov a ich uvedenie na trh ich vlastníkom (funkcia „c") (pozri článok 3

ods. 1 nariadenia č. 1442/93). Toto rozdelenie bolo zavedené, aspoň čo sa týka dovozcov kategórií A a B, s ohľadom na tri roky predchádzajúce roku, na ktorý sa vytvárala colná kvóta (pozri článok 4 ods. 1 nariadenia č. 1442/93).

12 Tento systém rozdelenia bol odstránený režimom roku 1999, ktorý sa v podstate zakladal na rozlišovaní medzi „tradičnými dovozcami" a „novými dovozcami" (pozri článok 2 nariadenia č. 2362/98). V rámci tohto režimu tradiční dovozcovia dostávali na každý rok referenčné množstvo určené podľa množstiev, ktoré skutočne doviezli počas referenčného obdobia. Podľa článku 4 ods. 2 nariadenia č. 2362/98 pre dovozy realizované v roku 1999 referenčné obdobie tvorili roky 1994, 1995 a 1996.

13 Režim roku 2001 zaviedol nový systém rozdelenia dovozných licencií založený v podstate na rozlišovaní medzi „tradičnými dovozcami" a „netradičnými dovozcami". Tradiční dovozcovia boli podrozdelení na „tradičných dovozcov A/B" a „tradičných dovozcov C".

14 Článok 2 nariadenia č. 896/2001 v pôvodnom znení stanovoval, že 83 % colných kvót stanovených v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 404/93 bude sprístupnených pre „tradičných dovozcov definovaných v článku 3 ods. 1" a 17 % zostane prístupných pre „netradičných dovozcov definovaných v článku 6".

15 Hlava II nariadenia č. 896/2001 obsahujúca články 3 až 21 sa týka „spravovania colných kvót".

16 Články 3 až 5 tohto nariadenia v ich pôvodnom znení stanovovali:

„Článok 3

Na účely tohto nariadenia:

1. ‚Tradiční dovozcovia' sú účastníci hospodárstva, a to či už fyzické osoby alebo právnické osoby majúce právnu subjektivitu, jednotlivci alebo skupiny so sídlom v spoločenstve počas obdobia na určenie ich referenčných množstiev, ktorí na vlastný účet nakúpili minimálne množstvo banánov pochádzajúcich z tretích krajín od ich pestovateľov alebo prípadne sami dopestovali, dodali a predali takéto výrobky v spoločenstve.

   Činnosti definované v predchádzajúcom pododseku sa ďalej nazývajú ‚prvotné dovozy'.

   ...

2. ‚Tradiční dovozcovia A/B' sú tradiční dovozcovia, ktorí uskutočnili prvotné dovozy minimálneho množstva ‚banánov z tretích krajín' a/alebo banánov ‚netradičných AKT' v súlade s definíciami v článku 16 nariadenia (EHS) č. 404/93, zmeneného nariadením (ES) č. 1637/98.

3. ‚Tradiční dovozcovia C' sú tradiční dovozcovia, ktorí uskutočnili prvotné dovozy minimálneho množstva ‚tradičných AKT banánov' v súlade s definíciami vo vyššie uvedenom článku 16, zmenenom nariadením (ES) č. 1637/98.

Článok 4

1. Referenčné množstvo každého tradičného dovozcu A/B, ktorý podá písomnú žiadosť najneskôr 11. mája 2001, sa stanoví za rok 1998 na základe priemeru prvotných dovozov banánov z tretích krajín a/alebo netradičných AKT banánov počas rokov 1994, 1995 a 1996 braných do úvahy za účelom spravovania colnej kvóty na dovoz banánov z tretích krajín a netradičných AKT banánov v súlade s ustanoveniami článku 19 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 404/93 uplatňovaného v roku 1998 na kategóriu dovozcov uvedených v odseku 1(a) tohto článku.

2. Referenčné množstvo pre každého tradičného dovozcu C, ktorý podá písomnú žiadosť najneskôr 11. mája 2001, sa pre rok 1998 stanoví na základe priemeru prvotných dovozov tradičných AKT banánov počas rokov 1994, 1995 a 1996 zrealizovaných ako tradičné množstvá AKT banánov.

3. Dovozcovia, ktorí vzniknú fúziou iných tradičných dovozcov, z ktorých každý má vlastné práva podľa tohto nariadenia, budú užívať rovnaké práva ako pôvodní dovozcovia.

Článok 5

1. Členské štáty najneskôr 15. mája 2001 oznámia Komisii sumu referenčných množstiev, na ktoré sa vzťahuje článok 4 (1) a (2).

2. Ak je to potrebné, na základe informácie získanej podľa odseku 1 a podľa dostupného množstva colných kvót A/B a C Komisia stanoví jednotný vyrovnávací koeficient, ktorý sa uplatní na referenčné množstvo každého dovozcu.

3. Ak sa uplatní odsek 2, príslušné orgány oznámia každému dovozcovi najneskôr 7. júna 2001 jeho referenčné množstvo upravené vyrovnávacím koeficientom.

...“

17 Články 6 až 12 nariadenia č. 896/2001 sa týkajú netradičných dovozcov.

18 Pravidlá pre vydávanie dovozných licencií sú upresnené v článkoch 13 až 21 tohto nariadenia.

19 Podľa článku 13 ods. 1 predmetného nariadenia „sa množstvá v colných kvótach A a B stanovené v článku 18 (1) a) a b) nariadenia... č. 404/93 zlúčia dohromady" a „žiadosti podľa kvót A a B sa budú prerokovávať spoločne". Článok 13 ods. 2 toho istého nariadenia uvádza, že tradiční dovozcovia A/B môžu podávať žiadosti o licencie iba podľa colnej kvóty A/B a tradiční dovozcovia C iba podľa colnej kvóty C. Stanovuje tiež, že títo rozliční tradiční dovozcovia „môžu podávať žiadosti o licencie podľa iných colných kvót len vtedy, ak sú pre danú kvótu zaregistrovaní ako netradiční dovozcovia".

20 Podľa článku 15 ods. 1 nariadenia č. 896/2001:

„Na každý štvrťrok sa žiadosti o dovozné licencie podávajú príslušným orgánom členského štátu uvedeným v prílohe tohto nariadenia počas prvých siedmich dní mesiaca predchádzajúceho štvrťroku, na ktorý sa licencie vydávajú.

Žiadosti o dovozné licencie sa v prípade tradičných dovozcov podajú príslušným orgánom členského štátu, ktorý stanovil referenčné množstvo, a v prípade netradičných dovozcov orgánom členského štátu, v ktorom sú dovozcovia zaregistrovaní."

21 V súlade s článkom 16 nariadenia č. 896/2001 „Príslušné orgány do dvoch pracovných dní od konca obdobia na podávanie žiadostí oznámia Komisii množstvá obsiahnuté v žiadostiach o licencie", rozlišujúc medzi colnou kvótou A/B a C a množstvami požadovanými na jednej strane tradičnými dovozcami A/B a C a na druhej strane netradičnými dovozcami.

22 Článok 22, jediný článok hlavy III nariadenia č. 896/2001, upravuje dovozy mimo colných kvót.

23 Hlava V nariadenia č. 896/2001 obsahujúca články 28 až 30 uvádza niektoré „prechodné ustanovenia".

24 Podľa článku 28 ods. 1 tohto nariadenia dostupné množstvá na druhý polrok roku 2001 sú pre colné kvóty A/B 1 137 159 ton. Článok 28 ods. 2 toho istého nariadenia stanovuje, že pre ten istý polrok „sa referenčné množstvo stanovené v súlade s článkom 4 a po uplatnení článku 5 ods. 2 u každého tradičného dovozcu v prípade tradičných dovozcov A/B vynásobí koeficientom 0,4454 a v prípade tradičných dovozcov C koeficientom 0,5992".

25 Odôvodnenia č. 3 a 4 nariadenia č. 896/2001 znejú takto:

„(3) Článok 19 nariadenia... č. 404/93 stanovuje, že colné kvóty môžu byť spravované v súlade s metódou založenou na zohľadňovaní tradičných obchodných tokov ('tradičný/nový') a/alebo v súlade s inými metódami. S cieľom zaviesť od druhej polovice roku 2001 nové opatrenia je vhodné udeliť prístup k colným kvótam tradičným dovozcom, ktorí počas referenčného obdobia na vlastný účet vykonávali nákup čerstvých produktov od pestovateľov v tretích krajinách alebo ich pestovanie, ako aj ich odoslanie a vykládku na colnom území Spoločenstva. Na účely tohto nariadenia sa tieto činnosti nazývajú 'prvotné dovozy'.

(4) V zmysle znenia definícií v článku 16 nariadenia... č. 404/93 uplatňovaného pred zmenami zavedenými nariadením... č. 216/2001 by sa mala pre všetky colné kvóty prijať jednotná definícia tradičných dovozcov a ich referenčné množstvá by sa mali určovať podľa rovnakých pravidiel, avšak malo by sa odlišovať, či títo dovozcovia počas referenčného obdobia dodávali na trh spoločenstva banány s pôvodom v tretích krajinách, ktoré nie sú členmi AKT, či išlo o netradičné dovozy zo štátov AKT, alebo či išlo o tradičné banány z AKT."

26 Čo sa týka odôvodnenia č. 5 nariadenia č. 896/2001, toto odôvodňuje výber rokov 1994, 1995 a 1996 ako „referenčného obdobia" takto:

„Referenčným obdobím používaným na určenie kategórií dovozcov a určenie referenčných množstiev tradičných dovozcov by malo byť trojročné obdobie od roku 1994 do roku 1996. Toto trojročné obdobie 1994 až 1996 je posledným obdobím, za ktoré má Komisia dostatočne spoľahlivé údaje o prvotných dovozoch. Použitie tohto obdobia môže tiež vyriešiť spor, ktorý s určitými obchodnými partnermi Spoločenstva trvá už niekoľko rokov. Vo svetle dostupných údajov vytvorených za účelom spravovania kvót otvorených v roku 1998 nie je potrebné registrovať tradičných dovozcov."

27 V nadväznosti na oznámenia príslušných vnútroštátnych orgánov členských štátov adresované Komisii o celkových referenčných množstvách vyplývajúcich zo žiadostí tradičných dovozcov podaných podľa článku 4 nariadenia č. 896/2001, Komisia vydala nariadenie (ES) č. 1121/2001 zo 7. júna 2001, ktorým sa určujú upravovacie koeficienty, ktoré sa v rámci sadzobných kvót na dovoz banánov majú uplatňovať na smerné množstvo každého tradičného prevádzkovateľa (Ú. v. ES L 153, s. 12; Mim. vyd. 03/032, s. 370). Keďže súhrn referenčných množstiev pre súhrn tradičných dovozcov A/B dosiahol 1 964 154 ton (pozri odôvodnenie č. 2 nariadenia

č. 1121/2001), Komisia v súlade s článkom 1 ods. 1 nariadenia č. 1121/2001 určila pre každého tradičného prevádzkovateľa upravovací koeficient, stanovený v článku 5 ods. 2 nariadenia č. 896/2001 vo výške „1,07883". Čo sa týka tradičných dovozcov C, určila pre každého z nich koeficient „0,97286".

28 Článok 1 ods. 2 nariadenia č. 1121/2001 stanovuje, že „Smerné množstvo na druhý polrok 2001, ktoré sa u každého tradičného prevádzkovateľa určilo v súlade s článkom 4 nariadenia... č. 896/2001, sa po uplatnení odseku 1 upraví koeficientom, ktorý sa ustanovuje v článku 28 (2) nariadenia (ES) č. 896/2001".

Okolnosti predchádzajúce sporu

29 Dňa 4. októbra 2000 Komisia odovzdala Rade správu o použití pravidla „kto príde prvý, bude vybavený prvý" v režime Spoločenstva týkajúcom sa banánov a dopady výlučne colného systému [KOM(2000), 621, konečné znenie], v ktorom odporúčala prijatie otvoreného systému pre pridelenie licencií na dovoz banánov z tretích krajín. Tento návrh, preskúmaný Radou 9. októbra 2000, bol spočiatku posúdený ako návrh umožňujúci vytvoriť „základ pre sporné nariadenie o banánoch, ktoré môže a musí... nájsť rýchle riešenie". Rada vyzvala „príslušné inštancie" na „preskúmanie technických aspektov tohto oznámenia, berúc do úvahy najmä obavy vyjadrené niektorými delegáciami" a vyzvala Parlament na vyjadrenie sa k návrhu Komisie (tlačové komuniké 12012/00 týkajúce sa 2 294. schôdze Rady, s. 12 a 13).

30 Zatiaľ čo technické aspekty tohto oznámenia boli skúmané ako dotknutými vnútroštátnymi orgánmi, tak aj členmi výboru pre správu banánov, Komisia začala rokovania s predstaviteľom Spojených štátov amerických pre obchod v záujme urovnania sporu pretrvávajúceho medzi touto krajinou a Európskym spoločenstvom týkajúceho sa SOT banánov.

31 Dňa 7. februára 2001, krátko po prijatí nariadenia č. 216/2001 Radou, Komisia odovzdala Parlamentu oznámenie označené „Špeciálny rámec pomoci v prospech tradičných dodávateľov banánov AKT (nariadenie Rady (ES) č. 856/1999) – Dvojročná správa Komisie 2000" [KOM(2001), 67, konečné znenie]. Pod kapitolou „Zmeny režimu Spoločenstva v nadväznosti na rozhodnutia WTO" tu Komisia v bode 4 uvádzala:

„Po dôkladných diskusiách so zainteresovanými stranami Komisia predstavila v novembri 1999 Rade návrh týkajúci sa zmeny nariadenia č. 404/93. Tento návrh zahrnoval zavedenie prechodného systému colných kvót (v počte 3), pred zavedením, najneskôr v roku 2006, jednotného colného systému. Počas diskusií s tretími stranami sa zjavne ukazuje, že uprednostňovanou alternatívou by bol systém správy colných kvót, v ktorom by sa rozdeľovanie licencií vykonávalo na základe tradičných obchodných tokov a v rámci historických referencií.

Po mesiaci intenzívnych diskusií sa ukázalo, že by bolo ťažké pristúpiť k zavedeniu systému colných kvót, v rámci ktorého by pridelenie licencií bolo vykonávané alebo na základe historických výsledkov, alebo prostredníctvom výberového konania, a že diskusie o historických referenčných obdobiach boli v slepej uličke. Komisia preto navrhla vo svojom oznámení Rade z júla, že ukončí svoje skúmanie metódy správy kvót podľa schémy ‚kto príde prvý, bude vybavený prvý'. Po prijatí Radou, Komisia

v októbri 2000 v nadväznosti na svoje vyhodnotenie metódy ‚kto príde prvý, bude vybavený prvý', predstavila nové oznámenie Rade uvádzajúce, že Komisia považuje túto metódu za schodnú alternatívu.

...

Toto oznámenie bolo skúmané v rámci Rady pre všeobecné záležitosti konanej 9. októbra 2000 v Luxemburgu. Rada musela zaujať oficiálne stanovisko, keďže Európsky parlament mal vyjadriť svoj názor. Počas svojej schôdze v Bruseli od 9. do 12. októbra paritné parlamentné zhromaždenie prijalo rezolúciu k reforme režimu Európskej únie v sektore banánov."

32 Dňa 11. apríla 2001 Komisia a Spojené štáty americké uzavreli „memorandum o porozumení v otázke banánov" (ďalej len „memorandum o porozumení USA — EU").

33 Memorandum o porozumení USA — EU stanovuje, že Spoločenstvo zavedie najneskôr 1. januára 2006 „jednotný colný režim" pre dovoz banánov. Uvádza, že „počas prechodného obdobia" Spoločenstvo zavedie do účinnosti režim dovozu založený na „skorších licenciách" a uvádza v tomto smere dve prechodné fázy.

34 Počas prvej fázy účinnej od 1. júla 2001 musí Spoločenstvo určiť ustálenú colnú kvótu v objeme 2 200 000 ton („kvóta A") a autonómnu colnú kvótu v objeme 353 000 ton („kvóta B"). Tieto colné kvóty sú spravované ako jedna kvóta, objem celkovej kvóty je teda 2 553 000 ton. Banány dovezené v rámci kvóty A a B podliehajú clu, ktoré nesmie presahovať 75 eur za tonu. Spoločenstvo musí tiež určiť ustálenú colnú kvótu C pre 850 000 ton. Colná kvóta A/B sa otvorí

v rozsahu 83 % pre tradičných dovozcov v závislosti od „konečného priemerného ročného referenčného množstva (‚referenčného množstva') za [obdobie rokov] 1994 — 1996 zodpovedajúceho každému ‚tradičnému' dovozcovi oprávnenému pre kvóty ‚A/B'". Oprávnení „tradiční" dovozcovia sú „definovaní v závislosti od licencií pridelených v súlade s článkom 19 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 404/93 a článkom 3 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1442/93 pre ‚kategóriu A, účel a)'". Okrem toho „dovozcovia nemusia predkladať nové dôkazy". Zostávajúcich 17 % z colnej kvóty A/B musí byť pridelených novej kategórii dovozcov definovaných ako „netradiční". Toto memorandum o porozumení zakazuje používanie licencií kvóty C pre dovoz banánov kvóty A/B a naopak.

35 Počas druhej fázy použiteľnej od roku 2002 je plánované zachovať účinnosť najmä pravidiel prvej prechodnej fázy, ale ak časť „B" celkovej kvóty „A/B" presiahne 100 000 ton, ovplyvní to celkovú dostupnú ročnú kvótu 2 653 000 ton.

36 Dňa 30. apríla 2001 Komisia a Ekvádorská republika, na účel ukončenia sporu rozdeľujúceho Spoločenstvo a túto krajinu v oblasti banánov, uzavreli memorandum o porozumení upravené v podstate rovnakým spôsobom ako memorandum o porozumení USA — EU.

Skutkový stav a konanie pred Súdom prvého stupňa

37 Comafrica SpA a Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co. (ďalej len „žalobcovia") sú spoločnosti so sídlom v Taliansku a Nemecku. Sú časťou skupiny spoločností Dole, na čele ktorej je Dole Food Company Corp., so sídlom v Kalifornii (Spojené štáty).

Táto skupina vykonáva na celosvetovej úrovni aktivity vo výrobe, spracovaní, distribúcii a predaji najmä čerstvého ovocia a zeleniny, vrátane banánov.

38 Žalobcovia sú zaregistrovaní ako tradiční dovozcovia A/B v Taliansku a Nemecku, v súlade s článkom 3 nariadenia č. 896/2001.

39 Dňa 6. júna 2001 Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (Federálny úrad pre poľnohospodárstvo a výživu), príslušná vnútroštátna inštitúcia Spolkovej republiky Nemecko oznámil žalobcovi Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co. (ďalej len „Dole") jeho podiel na colnej kvóte A/B poskytnutej tradičným dovozcom na druhý polrok roku 2001, určený v súlade s nariadeniami č. 896/2001 a č. 1121/2001 (ďalej len „napadnuté nariadenia").

40 Dňa 8. júna 2001 Ministerio del commercio con l'estero (Ministerstvo zahraničného obchodu), príslušný vnútroštátny orgán Talianskej republiky, oznámil Comafrica SpA (ďalej len „Comafrica") jeho podiel na vyššie uvedenej colnej kvóte A/B na druhý polrok roku 2001, určený v súlade s napadnutými nariadeniami.

41 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 19. júna 2001 žalobcovia podali túto žalobu.

42 Osobitným podaním podaným do kancelárie 21. júna 2001 žalobcovia podali návrh na nariadenie predbežného opatrenia smerujúci k získaniu odkladu vykonateľnosti napadnutých nariadení v rozsahu, v akom sa ich týkajú, a subsidiárne odkladu vykonateľnosti *erga omnes*.

43 Uznesením z 12. septembra 2001, Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia (T-139/01 R, Zb. s. II-2415), predseda Súdu prvého stupňa zamietol tento návrh s výhradou neskoršieho rozhodnutia o trovách konania.

44 Podaním podaným do kancelárie 5. októbra 2001 Španielske kráľovstvo podalo návrh na vstup vedľajšieho účastníka do tohto konania na podporu návrhov Komisie. Komisia a žalobcovia predložili k tomuto návrhu svoje vyjadrenia 18. a 22. októbra 2001.

45 Podaním podaným do kancelárie 25. októbra 2001 Simba Spa (ďalej len „Simba") podal návrh na vstup vedľajšieho účastníka do tohto konania na podporu návrhov žalobcov. Žalobcovia a Komisia sa vyjadrili k tomuto návrhu 9. a 23. novembra 2001.

46 Listom podaným do kancelárie 22. októbra 2001 žalobcovia požiadali o utajenie niektorých častí svojej žaloby vo vzťahu k Španielskemu kráľovstvu. Listom z 9. novembra 2001 formulovali rovnakú žiadosť vo vzťahu k Simba.

47 Uznesením piatej komory z 27. februára 2002, Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia (T-139/01, Zb. s. II-799), Súd prvého stupňa pribral Španielske kráľovstvo do konania ako vedľajšieho účastníka podporujúceho Komisiu. Rovnako tiež pribral do konania ako vedľajšieho účastníka Simba podporujúceho návrhy žalobcov. Keďže návrh na vstup Simba bol podaný po uplynutí lehoty uvádzanej článkom 116 ods. 6 rokovacieho poriadku, Simba bolo povolené predložiť svoje vyjadrenia iba na základe správy pre pojednávanie, ktorá mu bola doručená počas ústnej časti konania. Nakoniec Súd prvého stupňa vyhovel návrhu na utajenie vo vzťahu k Španielskemu kráľovstvu.

48 Španielske kráľovstvo predložilo svoje vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania 21. marca 2002, ku ktorému žalobcovia a Komisia predložili svoje vyjadrenia 5. júna 2002.

49 Po správe sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa (piata komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania a titulom opatrení na zabezpečenie priebehu konania vyzval účastníkov konania, aby predložili písomné odpovede na niekoľko otázok, čo títo aj urobili v stanovených lehotách.

50 Prednesy a odpovede účastníkov na otázky Súdu prvého stupňa boli vypočuté počas pojednávania, ktoré sa konalo 18. novembra 2003.

Návrhy účastníkov

51 Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

— vyhlásil žalobu za prípustnú,

— zrušil napadnuté nariadenia v rozsahu, v akom sú žalobcovia nimi dotknutí, alebo subsidiárne zrušil tieto nariadenia *erga omnes*,

— zaviazal Komisiu nahradiť žalobcom ujmu utrpenú v súvislosti s prijatím napadnutých nariadení,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

52 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— odmietol návrh na neplatnosť ako neprípustný a subsidiárne ako nedôvodný,

— zamietol návrh na náhradu škody ako nedôvodný,

— zaviazal žalobcov na náhradu trov konania.

53 Španielske kráľovstvo navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— odmietol návrh na neplatnosť ako neprípustný a subsidiárne ako nedôvodný,

— zamietol návrh na náhradu škody ako nedôvodný,

— zaviazal žalobcov na náhradu trov konania.

54 Simba navrhuje aby Súd prvého stupňa:

— zrušil napadnuté nariadenia,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

O prípustnosti návrhu na neplatnosť

Tvrdenia účastníkov konania

O nariadení č. 896/2001

55 Žalobcovia v prvom rade zdôrazňujú, že sú osobne dotknutí nariadením č. 896/2001.

56 V prvom rade uvádzajú, že toto nariadenie sa musí analyzovať ako zväzok individuálnych rozhodnutí.

57 V tomto smere poznamenávajú, že skupina dovozcov definovaná v článku 4 ods. 1 nariadenia č. 896/2001, ktorej sú časťou, predstavuje „pevný a uzavretý kruh". Toto ustanovenie sa v podstate týka iba tradičných dovozcov, ktorí disponujú referenčnými množstvami pre kategóriu A, účel a), pre obdobie rokov 1994 — 1996 „braných do úvahy pre rok 1998".

58 Žalobcovia zdôrazňujú, že Komisia v čase, keď vydala nariadenie č. 896/2001, poznala identitu a celkový počet dovozcov patriacich do tejto skupiny, ako aj ich individuálne referenčné množstvá pre roky 1994 až 1996, pretože tieto boli registrované v roku 1998. Podľa nich Komisia teda vedela, „ktorí dovozcovia mali nárok na dovozné licencie a množstvá, ktoré im boli povolené". Žalobcovia tvrdia, že účelom tohto nariadenia bolo priamo určiť konečné referenčné množstvo každého z menovaných dovozcov, keďže vo svojom článku 4 ods. 1 stanovuje, že toto zodpovedá referenčnému množstvu založenému na prvotných dovozoch realizovaných počas rokov 1994 až 1996 a braných do úvahy pre rok 1998 a že ani Komisia, ani príslušné orgány členských štátov nie sú oprávnené zmeniť alebo korigovať tieto údaje. Dovolávajúc sa tých istých skutočností, žalobcovia tvrdia, že dovozcovia už od prijatia nariadenia č. 896/2001 vedeli konečné referenčné množstvá, ktoré im budú pridelené.

59 Podľa žalobcov skutočnosť, že môže byť následne použitý upravovací koeficient, nie je relevantná, keďže „toto vôbec neovplyvňuje základný princíp [podľa ktorého] každé individuálne referenčné množstvo bolo určené v roku 1998". Komisia sa nemôže ďalej dovolávať skutočnosti, že nemôže vopred predvídať, ktorí dovozcovia podajú písomnú žiadosť. Komisia si v tomto smere zamieňa individuálny charakter práv poskytnutých nariadením č. 896/2001 a možnosť poskytnutú majiteľovi týchto práv využiť ich alebo nevyužiť.

60 Nakoniec žalobcovia uvádzajú, že Komisia nemôže vyvodzovať argument z rozsudku Súdneho dvora z 21. januára 1999, Francúzsko/Comafrica a i. (C-73/97 P, Zb. s. I-185), poznamenávajúc, že vo veci, ktorej sa týka tento rozsudok, sa nespochybňovalo vykonávacie nariadenie vydané Komisiou, ako je nariadenie č. 896/2001, ale nariadenie určujúce jednotný koeficient redukcie pre rok 1994. Dodávajú, že v rozpore so situáciou vo vyššie uvedenej veci nariadenie č. 896/2001 vôbec neumožňuje Komisii alebo príslušným vnútroštátnym orgánom neskôr zmeniť individuálne referenčné množstvá dovozcov.

61 Žalobcovia v druhom rade tvrdia, že nariadenie č. 896/2001 obsahuje osobitné ustanovenia, ktoré jasne ukazujú, že nebolo spracované v abstraktných pojmoch a že výslovne bralo do úvahy „každého tradičného dovozcu, ktorý je výslovne identifikovaný".

62 Po tretie, žalobcovia uvádzajú, že sú dvomi zo „štyroch vybratých [amerických] dovozcov" spomenutých v dokumente predloženom Komisiou v rámci rokovaní, ktoré viedli k uzavretiu memoranda o porozumení USA — EU, a v dokumente uvedenom v prílohe 7 žaloby, ktorý „určuje celkové referenčné množstvá štyroch dovozcov v nariadení". Žalobcovia tvrdia, že memorandum o porozumení bolo „prebraté do právneho poriadku Spoločenstva" nariadením č. 896/2001 a že cieľom týchto dvoch textov je zabezpečiť, aby „štyria vybratí americkí dovozcovia" mohli pokračovať v zásobovaní Spoločenstva banánmi za dodržania určitých množstiev a aby im bolo zaručené udelenie určitého počtu dovozných licencií. Predstaviteľ Spojených štátov amerických pre obchod dohodol vyriešenie sporu týkajúceho sa SOT banánov s cieľom „ochrany" týchto štyroch dovozcov. Žalobcovia trvajú na skutočnosti, že memorandum o porozumení USA — EU predstavuje riešenie dohodnuté medzi Spojenými štátmi americkými a Spoločenstvom.

63 Po štvrté, žalobcovia tvrdia, že sa líšia od akejkoľvek inej osoby, ktorá môže byť dotknutá nariadením č. 896/2001. Na podporu tohto tvrdenia uvádzajú, že:

— sú tradičnými dovozcami, a nie netradičnými dovozcami,

— patria k „malej skupine" tradičných dovozcov, ktorí v roku 1998 disponovali referenčnými množstvami pre kategóriu A, účel a), na rozdiel od dovozcov, ktorí držali referenčné množstvá v roku 1998 pre kategóriu A, účel b) alebo c),

— nariadenie č. 896/2001 je výslovne konštruované tak, aby sa z oblasti jeho pôsobnosti vylúčili dovozcovia, ktorí v roku 1998 držali referenčné množstvá z titulu kategórie A, účelu b) alebo c) a pre „obmedzenie počtu dovozcov-beneficientov na malú skupinu patriacu do kategórie A, účelu a)".

64 Na druhej strane žalobcovia zastávajú názor, že sú priamo dotknutí nariadením č. 896/2001, keďže určenie ich práv si nevyžadovalo žiadny sprostredkujúci akt akéhokoľvek orgánu.

65 Žalobcovia v tomto smere zdôrazňujú, že existuje podstatný rozdiel medzi týmto nariadením a nariadeniami spornými vo veciach, ktorých sa týkal už citovaný rozsudok Francúzsko/Comafrica a i. a rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. júla 2001, Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia (T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 a T-225/99, Zb. s. II-1975), v tom zmysle, že predmetné nariadenia obsahovali všetky ustanovenia umožňujúce overiť, či žiadosti o referenčné množstvá podané dovozcami neobsahujú chyby, a prípadne tieto odstrániť. Žalobcovia upresňujú, že tieto úpravy mohli byť vykonané v ktoromkoľvek štádiu konania až do určenia upravovacieho koeficientu a že k dátumu uverejnenia tých istých nariadení žiadatelia o dovozné licencie nemali istotu, že požadované referenčné množstvá nebudú následne zmenené. Naopak, podľa žalobcov v momente, keď bolo nariadenie č. 896/2001 prijaté a/alebo uverejnené, každý žiadateľ vedel, aké bolo referenčné množstvo, na ktoré má právo, bez toho, že by Komisia alebo príslušné vnútroštátne orgány mohli toto zmeniť, „hoci mali podozrenie, vedeli, alebo museli vedieť, že tieto údaje sú nepresné".

66 Žalobcovia dodávajú, že tento spor sa odlišuje rovnako aj od sporu, ktorého sa týkal rozsudok Súdneho dvora zo 6. novembra 1990, Weddel/Komisia (C-354/87, Zb. s. I-3847). Vysvetľujú, že vo vyššie menovanej veci konečné referenčné množstvo bolo určené členskými štátmi, zatiaľ čo v prejednávanej veci referenčné množstvo je

už určené samotným nariadením č. 896/2001, iba upravovací koeficient má byť použitý za predpokladu, že suma referenčného množstva, ktorá je predmetom žiadosti, nezodpovedá celkovej disponibilnej kvóte.

67 Komisia a Španielske kráľovstvo popierajú v prvom rade to, že by žalobcovia boli individuálne dotknutí nariadením č. 896/2001.

68 Po prvé zdôrazňujú, že toto nariadenie predstavuje všeobecne záväzný normatívny akt a že nemôže byť analyzovaný ako zväzok individuálnych rozhodnutí. V skutočnosti predpisuje všeobecné pravidlá použiteľné na súhrn dovozcov požadujúcich získanie referenčného množstva pre dovoz banánov v roku 2001. Okrem toho sa aplikuje na objektívne určené situácie a vyvoláva právne účinky vo vzťahu ku kategóriám osôb predvídaných abstraktným spôsobom.

69 Komisia popiera tvrdenie žalobcov, podľa ktorého sa nariadenie č. 896/2001 aplikuje na „pevný a uzavretý kruh" dovozcov, ktorých identita a vlastnosti by jej boli známe. Komisia pripomína, že judikatúrou je ustálené, že všeobecná záväznosť, a teda normatívna povaha aktu nie je spochybňovaná možnosťou určiť s väčšou alebo menšou presnosťou počet alebo dokonca identitu právnych subjektov, na ktoré sa použije v danom momente, pokiaľ je nesporné, že toto použitie sa vykoná v zmysle objektívnej právnej alebo skutkovej situácie, definovanej aktom vo vzťahu k jeho účelu (rozsudok Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia, už citovaný, bod 100). Nariadenie č. 896/2001 sa teda použilo na žalobcov, ako aj na súhrn tradičných dovozcov „z dôvodu, že títo žiadali referenčné množstvo, a s cieľom zabezpečiť, aby sa neprekročila tarifná kvóta".

70 Komisia dodáva, že keď prijala nariadenie č. 896/2001, nepoznala a nemohla presne poznať kategóriu dovozcov, ktorí žiadali referenčné množstvo z titulu režimu roku 2001. Poznamenáva k tomuto, že určití dovozcovia, ktorí žiadali referenčné množstvo na rok 1998, medzičasom prestali s výkonom svojej činnosti, alebo splynuli s inými dovozcami, a že nemala žiadnu možnosť poznať identitu ich nástupcov. Rovnako si niektorí dovozcovia mohli vybrať skôr možnosť registrácie ako netradiční dovozcovia, než ako tradiční, titulom tarifnej kvóty A/B. Komisia rovnako uvádza, že účelom článku 4 nariadenia č. 896/2001 nie je automaticky udeliť referenčné množstvo každému tradičnému dovozcovi, ktorý získal referenčné množstvo titulom roku 1998, dovozcovia museli predložiť na tento účel písomnú žiadosť najneskôr 11. mája 2001. Komisia zdôrazňuje, že nemohla predvídať účinok, aký by malo nariadenie č. 896/2001 na rozličných dovozcov, pretože referenčné množstvo na pridelenie každému spomedzi nich záviselo od celkovej úrovne ich žiadostí. Poznamenáva tiež, že súhrn referenčných množstiev, ktorý bol predmetom žiadosti zo strany tradičných dovozcov A/B, dosiahol 1 964 000 ton, a že pokiaľ by takúto žiadosť predložili všetci tradiční dovozcovia, ktorí na to boli oprávnení, tento súhrn by dosahoval 1 971 000 ton.

71 Po druhé, Komisia zdôrazňuje, že žalobcovia neupresňujú konkrétne ustanovenia nariadenia č. 896/2001, ktoré jasne preukazujú, že nebolo vypracované v abstraktných pojmoch. V každom prípade toto nariadenie neobsahuje žiadne ustanovenie identifikujúce výslovne alebo implicitne žalobcov, ani žiadneho iného konkrétneho dovozcu, alebo ktoré by mohlo implikovať, že s týmito je zaobchádzané odlišne od akéhokoľvek iného tradičného dovozcu.

72 Po tretie, Komisia popiera, že memorandum o porozumení USA — EU bolo dojednané s výslovným cieľom ochrany „štyroch vybratých [amerických] dovozcov", vrátane žalobcov. Komisia pripúšťa, že režim roku 2001 bol sčasti prijatý pre odzrkadlenie „mechanizmu dojednaného" so Spojenými štátmi americkými, ale zdôrazňuje, že je evidentné, že zamýšľala predovšetkým vykonať ustanovenia nariadenia č. 404/93 a v konečnom dôsledku článok 33 ES. Tvrdí, že nemôže potvrdiť, že by predstaviteľ Spojených štátov amerických pre obchod dohodol urovnanie sporu týkajúceho sa SOT banánov na účel získania určitého výsledku v prospech žalobcov. V každom prípade, pozícia prijatá tretími krajinami v rámci

týchto rokovaní nie je relevantná pre otázku, či žalobca je osobne dotknutý nariadením. Okrem toho zdôrazňuje, že rokovania vedené medzi Spoločenstvom a Spojenými štátmi americkými boli „politickými rokovaniami v rámci medzinárodného verejného práva" a že žalobcovia neboli do týchto rokovaní nijako zapojení.

73 Po štvrté, Komisia a Španielske kráľovstvo tvrdia, že žalobcovia nepreukázali inými dôkazmi, že sú dotknutí nariadením č. 896/2001 z dôvodu určitých vlastností, ktoré sú pre nich osobitné, alebo skutkovej situácie, ktorá ich charakterizuje vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe.

74 Po piate, Komisia poznamenáva, že v rozpore s tým, čo uvádzajú žalobcovia, nevychádza z už citovaného rozsudku Francúzsko/Comafrica a i. na odôvodnenie svojho stanoviska, podľa ktorého žalobcovia nie sú osobne dotknutí nariadením č. 896/2001.

75 V druhom rade Komisia uvádza, že žalobcovia nie sú priamo dotknutí nariadením č. 896/2001, keďže ich právne postavenie, čo sa týka referenčného množstva, nemohlo byť považované za definované skôr, ako boli podané a spracované všetky žiadosti o určenie referenčného množstva podľa článku 4 ods. 1 nariadenia č. 896/2001 a ako bol určený upravovací koeficient.

O nariadení č. 1121/2001

76 Žalobcovia uvádzajú, že sú priamo a osobne dotknutí nariadením č. 1121/2001. Poznamenávajú, že spĺňajú kritériá prípustnosti definované Súdnym dvorom v jeho už citovaných rozsudkoch Weddel/Komisia a Francúzsko/Comafrica a i.

77 V tomto smere vysvetľujú, že:

— upravovací koeficient uvádzaný týmto nariadením je určený na základe dvoch prvkov, menovite na jednej strane celkového referenčného množstva a na druhej strane celkovej disponibilnej kvóty,

— celkové referenčné množstvo vyplýva zo súčtu individuálnych referenčných množstiev každého z tradičných dovozcov,

— Komisia pred určením upravovacieho koeficientu poznala tieto individuálne referenčné množstvá,

— uverejnenie upravovacieho koeficientu priamo umožnilo každému dovozcovi poznať svoje konečné referenčné množstvá a rozsah svojich práv na dovozné licencie, pretože na jednej strane tento pred určením predmetného koeficientu poznal svoje referenčné množstvo brané do úvahy pre rok 1998, a na druhej strane toto množstvo nemohlo byť predmetom žiadnej zmeny.

78 Žalobcovia znovu tvrdia, že režim roku 2001, na rozdiel od režimu rokov 1993 a 1999, nestanovuje žiadny systém overovania a opravy oznamovaných údajov. Dodávajú, že „upravovací koeficient bol použiteľný iba na dovozcov, ktorí podali žiadosť o dovozné licencie na základe svojich referenčných množstiev". Podľa žalobcov ide o „celkom uzavretú skupinu" a „každý koeficient sa použil na známych dovozcov a známe referenčné množstvá".

79 Komisia a Španielske kráľovstvo sa domnievajú, že žaloba o neplatnosť v rozsahu, v akom smeruje proti nariadeniu č. 1121/2001, musí byť vyhlásená za neprípustnú s ohľadom na už citované rozsudky Francúzsko/Comafrica a i. a Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia.

80 Komisia pripúšťa, že režimy rokov 1993 a 1999 spochybňované v konaniach, ktorých sa týkali tieto rozsudky, vykazujú odlišnosti vo vzťahu k režimu roku 2001. Napriek tomu zastáva názor, že odôvodnenie, ktoré viedlo sudcu Spoločenstva k vyhláseniu neprípustnosti žalôb v predmetných rozsudkoch, platí rovnako v prejednávanej veci. Komisia v tomto smere poznamenáva, že „ako proces určenia koeficientu, tak aj jeho účinky na dovozcov sú v režime roku 2001 v podstate rovnaké ako v skorších režimoch". Upresňuje, že v každom z týchto režimov koeficient redukcie/úpravy je určený delením sumy celkového disponibilného množstva sumou referenčných množstiev, ktoré sú predmetom platných žiadostí, a je aplikovaný príslušnými autoritami členských štátov na referenčné množstvo každého dovozcu, vypočítané týmito orgánmi. Tieto orgány následne oznámia každému dovozcovi referenčné množstvo určené v nadväznosti na toto finančné obdobie.

81 Odkazujúc na bod 106 už citovaného rozsudku Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia, Komisia poznamenáva, že cieľom a právnym účinkom prijatia upravovacieho koeficientu nebolo rozhodovať o individuálnych žiadostiach dovozcov podaných pred príslušnými vnútroštátnymi orgánmi, ale vyvodiť dôsledky z objektívnej skutkovej situácie vyplývajúcej z existencie prekročenia celkového referenčného množstva Spoločenstva v pomere k objemu colnej kvóty. Komisia uvádza, že pokiaľ vo svojom už citovanom rozsudku Weddel/Komisia Súdny dvor pripustil, že napadnuté nariadenie predstavuje zväzok individuálnych rozhodnutí, bolo to z dôvodu, že na rozdiel od tohto konania Komisia prijatím predmetného nariadenia v podstate rozhodla o individuálnych žiadostiach dovozcov.

82 Komisia dodáva, že vo svojom uznesení z 28. júna 2001, Eridania a i./Rada (C-351/99 P, Zb. s. I-5007, body 53 až 55) Súdny dvor potvrdil, že už citovaný

rozsudok Weddel/Komisia sa týka iba určitých špecifických situácií, za ktorých boli udelené individuálne práva. Pritom v prejednávanej veci podľa Komisie udelenie referenčných množstiev žalobcom im neudelilo žiadne právo na dovoz banánov, ale malo za cieľ iba obmedziť objem banánov, ktoré títo mohli doviezť v rámci colných kvót. Komisia pripomína, že prepočet referenčného množstva upresneného v dovozných licenciách a možnosť použiť ich si vyžadujú podanie žiadosti o dovozné licencie.

83 Okrem toho Komisia poznamenáva, že keď určovala predmetný upravovací koeficient, nedisponovala informáciami o individuálnych referenčných množstvách skutočne požadovaných rozličnými dovozcami v roku 2001, keďže členské štáty jej boli povinné oznámiť iba súhrn týchto množstiev. Zdôrazňuje, že teda nemohla presne vedieť, aký účinok bude mať určenie upravovacieho koeficientu na situáciu rozličných dovozcov.

84 Nakoniec Komisia uvádza, že pokiaľ by sa zdalo, že údaje, na ktorých sú založené referenčné množstvá na rok 2001, sú postihnuté chybami, napriek skutočnosti, že už boli predmetom dôkladnej kontroly v minulosti, mali ona samotná alebo členské štáty vykonať potrebné opravy. Komisia z toho vyvodzuje, že „hoci ‚dočasné' referenčné množstvo dovozcu je menej ohrozené rizikom významných zmien ako v priebehu predchádzajúcich rokov, platí, že jednoduché uplatnenie upravovacieho koeficientu na požadované referenčné množstvo neumožňuje dovozcovi vypočítať s istotou svoje konečné referenčné množstvo pre rok 2001".

Posúdenie Súdom prvého stupňa

85 Podľa článku 230 štvrtého odseku ES môže každá fyzická alebo právnická osoba podať žalobu proti rozhodnutiu, ktoré je jej určené, alebo proti rozhodnutiu, ktoré sa jej priamo a osobne týka, hoci je vydané formou nariadenia alebo rozhodnutia určeného inej osobe.

O povahe napadnutých nariadení

86 Žalobcovia spochybňujú normatívnu povahu napadnutých nariadení a zdôrazňujú, že tieto musia byť analyzované ako zväzok individuálnych rozhodnutí.

87 V tomto smere je namieste pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry musí byť kritérium rozlíšenia medzi nariadením a rozhodnutím hľadané vo všeobecnej záväznosti predmetného aktu alebo jej absencii (uznesenia Súdneho dvora z 23. novembra 1995, Asocarne/Rada, C-10/95 P, Zb. s. I-4149, bod 28, a z 24. apríla 1996, CNPAAP/Rada, C-87/95 P, Zb. s. I-2003, bod 33). Akt má všeobecnú záväznosť, pokiaľ sa uplatňuje na objektívne určené situácie a pokiaľ vytvára právne účinky voči kategórii osôb vymedzenej všeobecným a abstraktným spôsobom (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 10. júla 1996, Weber/Komisia, T-482/93, Zb. s. II-609, bod 55 a citovanú judikatúru).

88 V prejednávanej veci, čo sa týka nariadenia č. 896/2001, nemožno popierať, že toto predstavuje všeobecne záväzný normatívny akt (uznesenia Súdu prvého stupňa z 25. septembra 2002, Di Lenardo/Komisia, T-178/01, neuverejnené v Zbierke, bod 47, a Dilexport/Komisia, T-179/01, neuverejnené v Zbierke, bod 47). Pravidlá, ktoré obsahuje, sú skutočne vyjadrené všeobecným spôsobom, uplatňujú sa na objektívne určené situácie a prinášajú právne účinky vo vzťahu ku kategóriám osôb, ktoré sú vymedzené všeobecným a abstraktným spôsobom.

89 Treba tiež pripomenúť, že toto nariadenie má podľa svojho článku 1 za cieľ stanoviť „podrobné pravidlá pre uplatňovanie opatrení na dovoz banánov podľa colných kvót stanovených v článku 18 (1) nariadenia [č. 404/93 zmeneného a doplneného nariadením č. 216/2001] a tiež mimo týchto kvót". Bolo prijaté Komisiou na základe článku 20 nariadenia č. 404/93, zmeneného a doplneného nariadením č. 216/2001,

ktorý Komisii udeľuje právomoc prijať vykonávacie pravidlá na uplatňovanie hlavy IV toho istého nariadenia, a menovite pravidlá riadenia colných kvót uvedených v článku 18.

90 Vo svojom článku 2 nariadenie č. 896/2001 sprístupňuje colné kvóty do výšky 83 % pre tradičných dovozcov a do výšky 17 % pre netradičných dovozcov. Tieto dve kategórie dovozcov sú definované na základe čisto objektívnych kritérií definovaných v článkoch 3 a 6 tohto nariadenia, ktoré nie sú vôbec predmetom žiadneho posúdenia spojeného so špecifickým postavením každého dovozcu (pozri v tomto zmysle uznesenia Di Lenardo/Komisia, už citované, bod 46, a Dilexport/Komisia, už citované, bod 46). O to isté ide aj v prípade definovania pojmov „tradičný dovozca A/B" a „tradičný dovozca C" v článku 3 nariadenia č. 896/2001, ktoré zohľadňuje uskutočnenie prvotného dovozu minimálneho množstva banánov z tretích krajín a/alebo netradičných banánov AKT v prvom prípade, alebo tradičných banánov AKT v druhom prípade, a to podľa definícií daných v článku 16 nariadenia č. 404/93 vo verzii zmenenej nariadením č. 1637/98.

91 Nariadenie č. 896/2001 definuje pravidlá prístupu týchto rozličných kategórií dovozcov k colným kvótam v závislosti od údajov všeobecnej a abstraktnej povahy bez toho, aby bola akokoľvek braná do úvahy situácia individuálneho dovozcu, ako sú žalobcovia. V podstate toto nariadenie všeobecne a abstraktne určuje spôsob stanovenia referenčných množstiev tradičných dovozcov a ročných pridelených množstiev netradičných dovozcov, ako aj proces registrácie týchto netradičných dovozcov a upresňuje pravidlá pre vydávanie dovozných licencií.

92 Nakoniec nariadenie č. 896/2001 tiež všeobecne a abstraktne určuje pravidlá použiteľné na dovoz banánov nad rámec colných kvót.

93 Argument žalobcov, podľa ktorého toto nariadenie obsahuje konkrétne ustanovenia dokazujúce, že nebolo vypracované v abstraktných pojmoch, a že bol výslovne zohľadňovaný „každý tradičný dovozca, ktorý je výslovne identifikovaný", nemá teda žiadny podklad. Je nutné okrem toho konštatovať, že žalobcovia nijako neidentifikovali konkrétne ustanovenia, na ktoré odkazujú.

94 Za predpokladu, že sa žalobcovia v tomto smere odvolávajú na článok 4 ods. 1 nariadenia č. 896/2001, je namieste konštatovať, že tento zjavne predstavuje ustanovenie so všeobecnou záväznosťou. Toto ustanovenie všeobecne a abstraktne určuje spôsob, ktorým sa určí referenčné množstvo tradičných dovozcov A/B tým, že na jednej strane určuje, že záujemca musí podať na tento účel písomnú žiadosť najneskôr do 11. mája 2001, a na druhej strane, že toto množstvo je vypočítané na základe „priemeru prvotných dovozov banánov z tretích krajín a/alebo netradičných AKT banánov počas rokov 1994, 1995 a 1996 braných do úvahy s cieľom spracovať colnú kvótu na dovoz banánov z tretích krajín a netradičných AKT banánov v súlade s ustanoveniami článku 19 ods. 2 nariadenia [č. 404/93], uplatňovaného v roku 1998 na kategóriu dovozcov uvedených v odseku 1, písm. a) tohto článku". Tieto kritériá sa uplatňujú bez akéhokoľvek rozdielu na všetkých tradičných dovozcov A/B, ktorí sú definovaní všeobecným a abstraktným spôsobom a na základe čisto objektívnych údajov v článku 3 nariadenia č. 896/2001 (pozri bod 90 vyššie). Ide teda nesporne o ustanovenie, ktoré sa použije na situáciu určenú objektívne a ktoré prináša právne účinky vo vzťahu ku kategóriám osôb uvádzaných všeobecným a abstraktným spôsobom. Týka sa nielen žalobcov, ale tiež všetkých ostatných ekonomických subjektov nachádzajúcich sa v podobnej situácii.

95 Tento záver nemôže byť spochybnený argumentom žalobcov, podľa ktorého Komisia, keď prijímala nariadenie č. 896/2001, poznala identitu a celkový počet dovozcov uvedených v článku 4 ods. 1. Na jednej strane toto tvrdenie nie je podložené. V skutočnosti v momente, keď toto nariadenie bolo prijaté, Komisia nevedela a nemohla vedieť s určitosťou, ktorí dovozcovia podajú žiadosť o určenie referenčného množstva v lehote do 11. mája 2001. Komisia nemohla najmä predpokladať, či všetci tradiční dovozcovia A/B, ktorí disponovali referenčnými množstvami pre kategóriu A, účel a) pre rok 1998, požiadajú o určenie referenčného

množstva z titulu režimu roku 2001. Okrem toho, ako to dôvodne poznamenáva Komisia, nemohlo byť vylúčené, že určití dovozcovia, ktorí získali referenčné množstvo pre rok 1998, následne ukončili svoje činnosti alebo splynuli s inými dovozcami. Okrem toho je argument žalobcov irelevantný. V skutočnosti, hoci by bolo preukázané, že subjekty, na ktoré sa použije článok 4 ods. 1 nariadenia č. 896/2001, boli v momente jeho prijatia identifikovateľné, jeho normatívna pôsobnosť nemôže byť spochybňovaná, keďže s ohľadom na skutočnosť uvedenú v bode 94 vyššie, sa toto ustanovenie vzťahuje iba na objektívne skutkové a právne situácie (pozri v tomto zmysle uznesenie CNPAAP/Rada, už citované, bod 35, a uznesenie Súdu prvého stupňa z 15. decembra 2000, Galileo a Galileo International/Rada, T-113/99, Zb. s. II-4141, bod 47, potvrdené uznesením Súdneho dvora z 25. apríla 2002, Galileo a Galileo International/Rada, C-96/01 P, Zb. s. I-4025).

96 Žalobcovia nie sú ďalej oprávnení tvrdiť, že článok 4 ods. 1 nariadenia č. 896/2001 mal za cieľ priamo určiť konečné referenčné množstvá každého z tradičných dovozcov A/B a umožniť im, ako aj Komisii, poznať toto referenčné množstvo od prijatia tohto nariadenia. V tomto štádiu mohlo mať referenčné množstvo uvedené v tomto ustanovení iba dočasnú povahu v tom zmysle, že pokiaľ by došlo k rozdielu medzi celkovými referenčnými množstvami požadovanými tradičnými dovozcami A/B a disponibilnými colnými kvótami, toto referenčné množstvo by bolo korigované upravovacím koeficientom určeným Komisiou (pozri článok 5 ods. 2 nariadenia č. 896/2001). No v dobe prijatia nariadenia č. 896/2001 ani Komisia, ani tradiční dovozcovia A/B nemohli predvídať, že dôjde k takému rozdielu, ani predvídať *a fortiori* jeho rozsah, keďže ako bolo uvedené v bode 95 vyššie, títo dovozcovia mali predložiť svoju žiadosť o určenie referenčného množstva do 11. mája 2001 a nič neumožňovalo predpokladať, či všetci využijú toto právo. V prejednávanej veci, ako to uviedla Komisia bez toho, že by jej žalobcovia oponovali, boli nakoniec celkové referenčné množstvá požadované v danej lehote tradičnými dovozcami A/B nižšie, ako by boli, pokiaľ by všetci tradiční dovozcovia A/B oprávnení podať takúto žiadosť tak urobili.

97 Na druhom mieste, pokiaľ ide o nariadenie č. 1121/2001, žalobcovia spochybňujú jeho normatívnu povahu vychádzajúc v podstate zo zásady definovanej Súdnym dvorom v jeho už citovaných rozsudkoch Weddel/Komisia a Francúzsko/Comafrica a i.

98 Po prvé trvajú na skutočnosti, že toto nariadenie sa použije iba na uzavretý a obmedzený okruh právnych subjektov, ktorého sú časťou.

99 V tomto smere je potrebné konštatovať, že nariadenie č. 1121/2001 sa týka skutočne iba tých dovozcov, ktorí v minulosti, menovite najneskôr 11. mája 2001, podali písomnú žiadosť príslušným vnútroštátnym orgánom, a žiadna žiadosť podaná neskôr nemôže byť zohľadnená. Okrem toho nariadenie č. 1121/2001 sa použije iba na dovozcov, ktorí zodpovedajú určitému počtu ako hmotných, tak aj procesných podmienok.

100 Napriek tomu podľa ustálenej judikatúry nie je všeobecná záväznosť aktu spochybnená možnosťou určiť, s väčšou alebo menšou presnosťou, počet alebo dokonca identitu právnych subjektov, na ktoré sa akt v daný moment použije, pokiaľ je nepochybné, že toto použitie sa vykonáva podľa objektívnej právnej a skutkovej situácie definovanej aktom vo vzťahu k jeho účelu (rozsudok Súdneho dvora z 15. februára 1996, Buralux a i./Rada, C-209/94 P, Zb. s. I-615, bod 24, a uznesenie Súdu prvého stupňa z 29. júna 1995, Cantina cooperativa fra produttori vitivinicoli di Torre di Mosto a i./Komisia, T-183/94, Zb. s. II-1941, bod 48).

101 Pritom, toto je práve daný prípad. V skutočnosti smeruje nariadenie č. 1121/2001 všeobecným spôsobom k zaisteniu správneho režimu správy colných kvót zavedeného nariadením č. 896/2001 — režimu, ktorý je založený na rozdelení colných kvót medzi dve kategórie dovozcov, menovite tradičných dovozcov a netradičných dovozcov, a na oddelenej správe jednak colných kvót A a B, a jednak colnej kvóty C. Cieľom nariadenia č. 1121/2001 je celkovo upraviť

referenčné množstvá požadované na jednej strane tradičnými dovozcami A/B a na druhej strane tradičnými dovozcami C vo vzťahu k disponibilným colným kvótam A/B a C. Čo sa týka tradičných dovozcov A/B, určuje vo svojom článku 1 ods. 1 upravovací koeficient 1,07883 použiteľný na ich individuálne referenčné množstvá, keďže celková výška referenčných množstiev požadovaných podľa článku 4 ods. 1 nariadenia č. 896/2001 sa ukázala nižšia ako disponibilné množstvá colných kvót.

102 Po druhé žalobcovia zdôrazňujú rozdiely, ktoré existujú medzi režimami 1993 a 1999 na jednej strane a režimom 2001 na druhej strane. Podrobnejšie uvádzajú, že režim roku 2001 na rozdiel od dvoch ostatných režimov vôbec neuvádzal pre Komisiu alebo pre príslušné orgány členských štátov možnosť overiť, prípadne opraviť referenčné množstvo požadované každým dovozcom.

103 V tomto smere treba konštatovať, že režimy rokov 1993 a 1999 sa skutočne odlišujú od režimu roku 2001, čo sa týka určenia referenčného množstva dovozcov kategórie A (v režime roku 1993) alebo tradičných dovozcov (v režimoch rokov 1999 a 2001). Ako je vysvetlené v bode 103 už citovaného rozsudku Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia, Komisia a príslušné vnútroštátne orgány v rámci režimov rokov 1993 a 1999 aktívne pristupovali k overovaniu a prípadne k oprave individuálnych referenčných množstiev dovozcov na účely eliminovania prípadov dvojitého započítania. Naopak, pokiaľ ide o režim roku 2001, referenčné množstvá tradičných dovozcov A/B sú určené na základe historických údajov týkajúcich sa prvotných dovozov už overených a prípadne opravených v rámci predchádzajúcich režimov. Pre túto skutočnosť ani článok 4 ods. 1 nariadenia č. 896/2001, ani žiadne iné ustanovenie tohto nariadenia neuvádzajú výslovne možnosť Komisie alebo príslušných vnútroštátnych orgánov vykonať dodatočné overenie alebo opravu týchto údajov. Iste, dovozca nemôže legitímne zakladať svoju žiadosť o určenie referenčného množstva na zjavne nesprávnych alebo podvodných údajoch. Pokiaľ by bol predložený dôkaz takejto nesprávnosti alebo podvodu, Komisia alebo príslušné vnútroštátne orgány by museli aj pri nedostatku akéhokoľvek výslovného

ustanovenia v tomto smere v nariadení č. 896/2001 vykonať potrebné opravy. V prejednávanej veci sa však predsa javí, že pokiaľ ide o údaje týkajúce sa tradičných dovozcov A/B, nebola v praxi vykonaná žiadna nová oprava. Jediný príklad, ktorý Komisia mohla uviesť v tejto záležitosti na písomnú otázku Súdu prvého stupňa, nie je presvedčivý, keďže ide o prípad, v ktorom sa rozhodla opraviť celkové množstvo, ktoré jej bolo oznámené francúzskymi orgánmi, v súlade s článkom 5 ods. 1 nariadenia č. 896/2001, v nadväznosti na odhalenie nie podvodného alebo nadsadeného prehlásenia dovozcu alebo situácie dvojitého započítania, ale omylu vo výklade článku 4 ods. 1 toho istého nariadenia týmito orgánmi.

104 Z vyššie uvedených rozdielov medzi režimami rokov 1993 a 1999 na jednej strane a režimom roku 2001 na druhej strane však nemôže byť vyvodzované, že nariadenie č. 1121/2001 sa musí analyzovať ako zväzok individuálnych rozhodnutí, ktoré sa týkajú každého tradičného dovozcu A/B, medzi nimi aj žalobcov.

105 Ako už bolo vysvetlené v bode 101 vyššie, nariadenie č. 1121/2001 nebolo totiž prijaté vzhľadom na konkrétnu situáciu tradičných dovozcov A/B, ale z dôvodu objektívnej skutkovej situácie, teda skutočnosti, že celkové referenčné množstvá oznámené v súhrne Komisii členskými štátmi za použitia článku 5 ods. 1 nariadenia č. 896/2001 boli nižšie ako disponibilné množstvá colných kvót. Inými slovami, upravovací koeficient 1,07883 určený nariadením č. 1121/2001 je výsledkom jednoduchého matematického výpočtu, a nie posúdenia konkrétnej situácie každého tradičného dovozcu A/B. Jednotným spôsobom sa dotýka všetkých tradičných dovozcov A/B, ktorí podali žiadosť o určenie referenčného množstva pred 11. májom 2001. Cieľom a právnym účelom prijatia nariadenia č. 1121/2001 nie je teda rozhodnúť o individuálnych žiadostiach dovozcov podaných pred príslušnými vnútroštátnymi orgánmi (pozri v tomto zmysle rozsudok Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia, už citovaný, bod 106).

106 Z vyššie uvedeného je teda nutné vyvodiť záver, že napadnuté nariadenia majú svojou povahou normatívny charakter so všeobecnou pôsobnosťou.

O aktívnej legitimácii žalobcov

107 Je potrebné pripomenúť, že všeobecne záväzný akt, ako je nariadenie, sa môže za určitých okolností osobne týkať určitých fyzických alebo právnických osôb, pričom má voči nim povahu rozhodnutia (pozri najmä rozsudky Súdneho dvora zo 16. mája 1991, Extramet Industrie/Rada, C-358/89, Zb. s. I-2501, bod 13; z 18. mája 1994, Codorniu/Rada, C-309/89, Zb. s. I-1853, bod 19, a z 25. júla 2002, Unión de Pequeños Agricultores/Rada, C-50/00 P, Zb. s. I-6677, bod 36). To je prípad, ak sa predmetný akt týka fyzickej alebo právnickej osoby z dôvodu určitých vlastností, ktoré sú pre túto osobu zvláštne, alebo skutkovej situácie, ktorá ju charakterizuje vo vzťahu ku všetkým iným osobám, a tým ju individualizuje spôsobom obdobným tomu, ako by tomu bolo u adresáta rozhodnutia (pozri najmä rozsudky Súdneho dvora z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia, 25/62, Zb. s. 197, 223; z 22. novembra 2001, Nederlandse Antillen/Rada, C-452/98, Zb. s. I-8973, bod 60, a z 25. júla 2002, Unión de Pequeños Agricultores/Rada, C-50/00 P, Zb. s. I-6677, bod 36).

108 V prejednávanej veci, pokiaľ ide v prvom rade o nariadenie č. 896/2001, bolo v bodoch 88 až 92 a 94 vyššie konštatované, že pravidlá, ktoré sú v ňom obsiahnuté, menovite v jeho článku 4 ods. 1, sú formulované všeobecným spôsobom, použijú sa na objektívne určené situácie a prinášajú právne účinky vo vzťahu ku kategóriám osôb uvádzaným všeobecným a abstraktným spôsobom. Toto nariadenie sa žalobcov týka iba v ich objektívnom postavení ako tradičných dovozcov A/B, a to z rovnakého dôvodu ako každého iného dovozcu tejto kategórie.

109 Tento záver nie je spochybňovaný argumentáciou, ktorú žalobcovia odvodzujú z tabuľky uvádzanej v prílohe 7 žaloby. Táto tabuľka ukazuje pre roky 1989 až 1996 celkovú výšku referenčných množstiev dovozcov patriacich do kategórie A, účel a), teda primárnych dovozcov, celkovú výšku referenčných množstiev „štyroch vybraných dovozcov" a percentuálnu mieru vyplývajúcu z pomeru medzi neskôr menovaným údajom a prvým údajom. Komisia nespochybňuje, že „štyria vybraní dovozcovia" sú žalobcovia a dva podniky patriace ku skupine Chiquita. Predsa však skutočnosť, že celkové údaje týkajúce sa týchto dovozcov boli posudzované Komisiou a predstaviteľom Spojených štátov amerických pre obchod v rámci

rokovaní na účel urovnania sporu týkajúceho sa SOT banánov, ani za predpokladu, že je preukázaná, vôbec neznamená, že nariadenie č. 896/2001 bolo prijaté na účely dosiahnutia určitého výsledku v prospech týchto dovozcov, a najmä zaručiť im udelenie určitého počtu dovozných licencií, ako to tvrdia žalobcovia. Rovnako sama skutočnosť, že Komisia disponovala informáciami o prvotných dovozoch realizovaných najmä žalobcami, takisto nie je dostačujúca pre ich individualizovanie s ohľadom na nariadenie č. 896/2001 vzhľadom na všetkých ostatných dovozcov dotknutých týmto nariadením.

110 Skutočne je potrebné rozlišovať dve situácie. Na jednej strane takú ako v prejednávanej veci, kde zákonodarca skúma informácie a údaje týkajúce sa trhu na účel zabezpečenia, aby bola jeho situácia správne zohľadnená v ustanoveniach a cieľoch aktu, ktorý mieni prijať. Na druhej strane je tu situácia, v ktorej zákonodarca prijíma akt na účel dosiahnutia špecifického cieľa v prospech určitých právnych subjektov, čo nie je situácia v prejednávanej veci.

111 Žalobcovia sa nemôžu ďalej dovolávať skutočnosti, že patria do kategórie tradičných dovozcov na rozdiel od kategórie netradičných dovozcov, ako aj „malej skupiny" dovozcov disponujúcich referenčnými množstvami kategórie A, účelu a) pre rok 1998, na účely tvrdenia, že sa odlišujú od všetkých ostatných dovozcov dotknutých nariadením č. 896/2001 (pozri bod 63 vyššie).

112 Ako vyplýva z bodov 13 a 90 vyššie, systém rozdelenia colných kvót zavedený nariadením č. 896/2001 sa zakladá práve na rozdelení medzi „tradičnými dovozcami" a „netradičnými dovozcami". Tieto dve kategórie dovozcov predstavujú všeobecne a abstraktne vymedzené kategórie osôb (pozri bod 90 vyššie). Objektívne vlastnosti tradičného dovozcu, ktoré majú žalobcovia, nemajú teda za následok ich individualizáciu s ohľadom na nariadenie č. 896/2001.

113 Rovnaký záver sa ponúka, čo sa týka argumentu, ktorý žalobcovia odvodzujú od skutočnosti, že patria k „malej skupine dovozcov", ktorí disponujú referenčnými množstvami kategórie A, účelu a) pre rok 1998. Hoci je podľa nariadenia č. 896/2001 pravda, že iba prvotní dovozcovia sú považovaní za tradičných dovozcov a že ich referenčné množstvo je určené na základe priemeru prvotných dovozov realizovaných v priebehu rokov 1994 až 1996 a zohľadnených v roku 1998, skutočnosťou zostáva, že ide o všeobecné a abstraktné kritériá (pozri body 90 a 94 vyššie). Skutočnosti uvádzané žalobcami nemajú teda individualizujúcu povahu.

114 Čo sa v druhom rade týka nariadenia č. 1121/2001, postačuje konštatovať, že žalobcovia nepreukazujú ani sa nedovolávajú, že sú týmto postihnutí z dôvodu určitých vlastností, ktoré sú pre nich špecifické, alebo skutkovej situácie, ktorá ich charakterizuje vo vzťahu ku všetkým ostatným osobám, a tým ich individualizuje spôsobom obdobným tomu, akým by bol individualizovaný adresát.

115 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že napadnuté nariadenia predstavujú všeobecne záväzné opatrenia a že žalobcovia nie sú nimi zasiahnutí z dôvodu určitých okolností, ktoré sú pre nich osobitné, alebo skutkovej situácie, ktorá ich charakterizuje vo vzťahu ku všetkým ostatným osobám, a tým ich individualizuje. Žalobcovia nemôžu byť teda považovaní za osobne dotknutých napadnutými rozhodnutiami. Keďže žalobcovia nespĺňajú ani jednu z podmienok prípustnosti uvedených v článku 230 štvrtom odseku ES, nie je potrebné skúmať otázku, či sa ich napadnuté nariadenia priamo dotýkajú.

116 Z toho vyplýva, že žaloba v rozsahu, v akom smeruje k zrušeniu napadnutých nariadení, musí byť zamietnutá ako neprípustná.

O návrhu na náhradu škody

Tvrdenia účastníkov konania

117 Žalobcovia tvrdia, že tým, že v nariadení č. 896/2001 je uvedené, že referenčné množstvo tradičných dovozcov A/B sa určí na základe priemeru prvotných dovozov banánov z tretích krajín a/alebo tradičných banánov AKT uskutočnených v priebehu rokov 1994 až 1996 zohľadnených pre rok 1998 pre správu colnej kvóty pre dovoz banánov pochádzajúcich z tretích krajín a na množstvo netradičných banánov AKT, a prijatím nariadenia č. 1121/2001 so zreteľom na takto určené referenčné množstvo Komisia postupovala protiprávne, v dôsledku čoho vznikla škoda. Žalobcovia zastávajú názor, že sú splnené podmienky pre uplatňovanie mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva.

118 Po prvé, žalobcovia na prvom mieste tvrdia, že napadnuté nariadenia nie sú právnymi predpismi obsahujúcimi rozhodnutie v oblasti hospodárskej politiky a že ich prijatím Komisia zavinila „administratívny nedostatok".

119 Tvrdia, že údaje týkajúce sa prvotných dovozov banánov počas rokov 1994 až 1996 zohľadnené pre rok 1998 sú značne chybné. V mnohých prípadoch boli v skutočnosti množstvá deklarované v tom čase dovozcami podvodne navýšené alebo sa započítali dvakrát. Vo svojej žalobe uvádzajú, že percento chýb („nadmerné žiadosti vo vzťahu k použitým licenciám") predstavovalo v rokoch 1994 až 1996 v priemere 23,98 %. Vo svojej replike znižujú toto percento chýb na 13,6 %.

120 Žalobcovia tvrdia, že Komisia vedela, že tieto údaje boli nepresné, a okrem toho pripustila v rámci konania o nariadení predbežného opatrenia priemerné percento chýb približne 11 %. Kritizujú skutočnosť, že Komisia sa napriek tomu rozhodla použiť tieto údaje v napadnutých nariadeniach, a to bez stanovenia možnosti pre seba alebo pre členské štáty overiť tieto údaje, prípadne ich opraviť. Podľa žalobcov však v právnom poriadku alebo v praxi neexistovala žiadna prekážka pre takéto overenie alebo opravu. Takýmto konaním Komisia nesplnila svoju povinnosť „stanoviť upravovací koeficient za rešpektovania práva" a nespravovala riadnym spôsobom SOT banánov.

121 Žalobcovia zastávajú názor, že Komisia sa nemôže dovolávať skutočnosti, že referenčné obdobie 1994 — 1996 bolo posledným obdobím, za ktoré disponovala dostatočne overenými údajmi o prvotných dovozoch. Poznamenávajú, že percento chýb pre rok 1994 bolo obzvlášť vysoké a že pokiaľ by Komisia vybrala trojročné obdobie 1995 — 1997, bolo by priemerné percento chýb menej významné. Napádajú tvrdenie Komisie, podľa ktorého roky 1994 až 1996 boli poslednými rokmi, za ktoré boli dostupné údaje o prvotných dovozoch, zdôrazňujúc, že takéto údaje boli tiež dostupné pre roky 1997 a 1998, aj keď ešte neboli overené Komisiou a príslušnými vnútroštátnymi orgánmi. Nakoniec poznamenávajú, že Komisia nemôže vyvodzovať argument z konštatovaní vykonaných Súdom prvého stupňa v bode 149 jeho už citovaného rozsudku Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia.

122 Za predpokladu, že by Súd prvého stupňa zastával názor, že napadnuté nariadenia sú právnymi predpismi obsahujúcimi rozhodnutia v oblasti hospodárskej politiky, žalobcovia subsidiárne uvádzajú, že Komisia porušila vyššiu právnu zásadu smerujúcu k ochrane jednotlivcov a že jej konanie má v dostatočnej miere znaky takého porušenia. Dovolávajú sa konkrétne porušenia zásady správneho úradného postupu alebo „zásady, podľa ktorej musí byť použitie právnych predpisov Spoločenstva určité a predvídateľné" (rozsudok Súdneho dvora z 15. decembra 1987, Holandsko/Komisia, 326/85, Zb. s. 5091). Podľa žalobcov „inštitúcia nemôže prijať akt na základe skutočností, o ktorých vie alebo zjavne musela vedieť, že boli chybné, najmä ak takýto akt zasahuje do práv jednotlivcov".

123 V druhom rade žalobcovia tvrdia, že prijatím napadnutých nariadení utrpeli ujmu spočívajúcu najmä v strate práva na dovoz určitých množstiev banánov.

124 Vo svojej žalobe odhadujú, že v roku 2001 stratili právo na dovoz nasledujúcich množstiev banánov: ...[1] ton, čo sa týka Comafrica, a... ton, čo sa týka Dole. Prichádzajú k týmto číslam na základe nasledujúcich výpočtov:

— celková colná kvóta dostupná pre rok 2001 dosiahla 2 553 000 ton,

— disponibilná colná kvóta pre dovozcov A/B predstavovala 83 % tohto množstva, teda 2 118 990 ton,

— počas referenčného obdobia 1994 — 1996 boli dovozné licencie použité do výšky 1 590 050 ton,

— upravovací koeficient mal byť teda stanovený na 1,3327,

— priemer dovozov uskutočnených Comafrica počas referenčného obdobia dosiahol... ton,

1 — Skryté dôverné údaje.

— použitím upravovacieho koeficientu na toto množstvo by Comafrica mala právo žiadať o licencie do výšky... ton,

— použitím na vyššie uvedené množstvo... ton upravovacieho koeficientu 1,07883 uvedeného nariadením č. 1121/2001 má Comafrica právo podať žiadosť o licencie iba do výšky... ton,

— priemer dovozov uskutočnených Dole počas referenčného obdobia dosiahol... ton,

— použitím upravovacieho koeficientu 1,3327 by Dole mala právo žiadať o licencie do výšky... ton,

— použitím na vyššie uvedené množstvo... ton upravovacieho koeficientu 1,07883 uvedeného nariadením č. 1121/2001 má Dole právo predložiť žiadosť o certifikáty iba do výšky... ton.

125 Vo svojej replike žalobcovia pripúšťajú, že ich odhad objemu nadmerných žiadostí, tak ako je formulovaný v žalobe, neberie do úvahy dovozy realizované do Rakúska, Fínska a Švédska (pozri bod 133 nižšie). Tvrdia, že Komisia priznala priemernú „11,24 % mieru nadmerných žiadostí" pre obdobie 1994 — 1996, a uvádzajú, že táto percentuálna miera slúži ako základ pre výpočet ich ujmy. Okrem toho odkazujú na údaje a informácie týkajúce sa ujmy obsiahnutej v ich návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, navrhujúc ich aktualizáciu.

126 Vo svojich stanoviskách k vyjadreniu vedľajšieho účastníka konania — Španielskeho kráľovstva — žalobcovia navrhujú aktualizovať údaje uvádzané v ich žalobe. Nakoniec v odpovedi na jednu z písomných otázok, ktoré im boli položené Súdom prvého stupňa (pozri bod 49 vyššie) žalobcovia uznávajú, že opomenuli vo svojom výpočte prvého údaja o ujme zohľadniť článok 28 ods. 2 nariadenia č. 896/2001 a následne upravujú údaje obsiahnuté vo svojej žalobe.

127 Po druhé žalobcovia zdôrazňujú „stratu budúcich práv, čo sa týka stratených množstiev".

128 Po tretie tvrdia, že uplatnenie nelegálnych referenčných množstiev malo rovnako za následok zníženie ich podielu na trhu.

129 Nakoniec sa žalobcovia domáhajú, aby sumy, ktoré im budú poskytnuté titulom náhrady škody, boli zvýšené o náhradu ušlého zisku.

130 V treťom rade, čo sa týka príčinnej súvislosti tvrdia, že za absencie protiprávnych opatrení prijatých Komisiou v rámci nariadenia č. 896/2001 a č. 1121/2001 mali získať vyššie referenčné množstvá, a v dôsledku toho nároky na podstatnejšie dovozné licencie.

131 Komisia odmieta tieto tvrdenia.

132 V prvom rade uvádza, že jej nemôže byť vytýkané žiadne protiprávne konanie. Zdôrazňuje, že disponuje širokou mierou voľnej úvahy v oblasti spoločnej poľnohospodárskej politiky, a vyvodzuje z toho, že jej mimozmluvná zodpovednosť môže byť uplatňovaná iba v prípadoch konania, ktoré má v dostatočnej miere znaky porušenia právnej normy udeľujúcej práva jednotlivcom.

133 Komisia popiera, že by percento chyby v priemere predstavovalo 23,98 % za trojročné obdobie a prevyšovalo 50 % v roku 1994. Poznamenáva konkrétnejšie, že údaje uvádzané žalobcami pre rok 1994 neberú do úvahy dovozy realizované do Rakúska, Fínska a Švédska, ktoré v tom čase neboli členmi Spoločenstva.

134 Komisia s odvolaním sa na článok 19 ods. 1 nariadenia č. 404/93 v jeho verzii zmenenej nariadením č. 216/2001 uvádza, že správa colných kvót môže byť vykonávaná použitím metódy založenej na zohľadnení tradičných obchodných tokov, metódy, pre ktorú sa rozhodla. Vysvetľuje, že sa takto rozhodla zobrať do úvahy dostupné historické údaje a že najspoľahlivejšie boli nutne tie, ktoré už boli oznámené a overené na účel rozdelenia referenčných množstiev počas predchádzajúcich rokov. Roky 1994 až 1996 boli poslednými rokmi, za ktoré boli takéto údaje k dispozícii, rok 1998 bol posledným rokom použitia režimu roku 1993, pre ktorý boli údaje o prvotných dovozoch použité. Komisia trvá na skutočnosti, že tieto údaje boli starostlivo preskúmané a opravené, a zdôrazňuje, že údaje, ktoré poskytla „čo sa týka možnej miery nepresnosti údajov za roky 1994 — 1996", už akceptoval Súd prvého stupňa v už citovanom rozsudku Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia. Upresňuje tiež, že uplatnenie údajov týkajúcich sa rokov 1994 — 1996 umožnilo rýchlo vybudovať nový systém, ktorý bol v podstate prechodný a pre ktorý bolo posúdené ako vhodné ponechať trojročné obdobie ako predtým, keďže to umožnilo zmierniť kolísania na trhu s banánmi zaznamenané z roka na rok.

135 Komisia popiera opodstatnenosť tvrdenia žalobcov, podľa ktorého údaje o prvotných dovozoch boli rovnako dostupné pre roky 1997 a 1998. Vysvetľuje, že faxovou správou z 24. mája 2000 vyzvala všetky členské štáty, aby jej poskytli údaje o množstvách uvedených na trh prvotnými dovozcami v rokoch 1997 a 1998, alebo jej prípadne oznámili, že tieto údaje neboli dostupné. Sedem členských štátov nevyhovelo tejto žiadosti. Čo sa týka ostatných členských štátov, situácia bola takáto:

— Helénska republika a Fínska republika poskytli celkové údaje o dovozoch bez rozlíšenia dovozcu,

— Rakúska republika poskytla údaje iba vo všeobecnej rovine dovozov,

— ostatné členské štáty s výnimkou Talianskej republiky odpovedali, že údaje poskytnuté ich dovozcami za rok 1997 neboli nikdy overené príslušnými orgánmi, zatiaľ čo údaje za rok 1998 neboli nikdy zhromaždené,

— údaje za rok 1997 neboli k dispozícii pre Portugalskú republiku,

— iba Talianska republika bola schopná poskytnúť údaje, hoci nekompletné, za roky 1997 a 1998, zdôrazňujúc, že ide o hrubé čísla oznámené talianskymi dovozcami, ktoré neboli nikdy overené príslušnými orgánmi.

136 Čo sa týka žalobného dôvodu odvodzovaného z toho, že si Komisia nevyhradila možnosť overiť presnosť oznámených údajov, Komisia zdôrazňuje, že systém určenia referenčných množstiev uvedený v nariadení č. 896/2001 nespočíva na žiadostiach založených na nových údajoch, ale na údajoch týkajúcich sa obdobia 1994 — 1996. Pritom tieto údaje už boli predmetom dôsledných overovaní zo strany členských štátov a Komisie, rovnako ako to bolo konštatované Súdom prvého stupňa v už citovanom rozsudku Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia. Upresňuje, že hoci je pravdou, že tieto údaje neboli dokonalé, Súd prvého stupňa bol v tomto rozsudku napriek tomu názoru, že dôvody uvádzané na odôvodnenie týchto nedostatkov boli presvedčivé, a uznal, že použitie týchto údajov nebolo zjavne nevhodné.

137 Čo sa týka žalobných dôvodov, ktoré žalobcovia uplatňujú proti nariadeniu č. 1121/2001, Komisia uvádza, že tieto sa zakladajú na mylnom predpoklade, podľa ktorého je nariadenie č. 896/2001 nezákonné.

138 V druhom rade, čo sa týka údajnej ujmy, Komisia na úvod zdôrazňuje, že požiadavka žalobcov založená na znížení ich podielov na trhu je mimoriadne vágna a musí byť odmietnutá ako neprípustná. Čo sa týka ujmy spočívajúcej v strate práva na dovoz určitých množstiev banánov, uvádza, že „referenčné množstvá udeľujú iba možnosť žiadať dovozné licencie". V tomto smere poznamenáva, že objemy, o ktorých žalobcovia tvrdili, že by mali predstavovať ich referenčné množstvá, rovnako ako tie, pre ktoré získali toto množstvo za použitia nariadenia č. 1121/2001, sú citeľne vyššie než objemy, ktoré skutočne doviezli počas obdobia 1994 — 1996. Obrátene, pre žalobcov nebolo nemožné doviezť určité množstvá banánov pre skutočnosť, že im nebolo udelené dostatočné referenčné množstvo, keďže mohli získať práva na dodatočný dovoz od tretích osôb. Komisia z toho vyvodzuje, že žalobcovia nepredložili adekvátny podklad pre určenie tvrdenej ujmy, a všeobecnejšie, že nepredložili svoj nárok na náhradu škody a ušlého zisku dostatočne podrobným spôsobom.

139 Španielske kráľovstvo tvrdí, že v prejednávanej veci nemôže byť Komisii vytýkané žiadne nezákonné konanie. Poukazuje podrobnejšie na konštatovania uvedené Súdom prvého stupňa v bodoch 149 a 150 jeho už citovaného rozsudku Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia.

140 Okrem toho zastáva názor, že žalobcovia nedokázali existenciu a rozsah tvrdenej ujmy, ani existenciu príčinnej súvislosti medzi nezákonným konaním, ktoré vytýkajú Komisii, a touto ujmou.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

141 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že vznik mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva v zmysle článku 288 druhého odseku ES je podmienený existenciou súhrnu podmienok, menovite nezákonnosťou konania vytýkaného inštitúciám, existenciou škody a existenciou príčinnej súvislosti medzi uvádzaným konaním a uplatňovanou ujmou (rozsudok Súdneho dvora z 29. septembra 1982, Oleifici Mediterranei/EHS, 26/81, Zb. s. 3057, bod 16; rozsudky Súdu prvého stupňa z 11. júla 1996, International Procurement Services/Komisia, T-175/94, Zb. s. II-729, bod 44; zo 16. októbra 1996, Efisol/Komisia, T-336/94, Zb. s. II-1343, bod 30, a z 11. júla 1997, Oleifici Italiani/Komisia, T-267/94, Zb. s. II-1239, bod 20). Pokiaľ jedna z podmienok nie je splnená, žaloba o náhradu škody musí byť zamietnutá v celom jej rozsahu, bez toho, aby bolo potrebné skúmať ostatné podmienky vzniku tejto zodpovednosti (rozsudok Súdneho dvora z 15. septembra 1994, KYDEP/Rada a Komisia, C-146/91, Zb. s. I-4199, bod 19, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. februára 2002, Förde-Reederei/Rada a Komisia, T-170/00, Zb. s. II-515, bod 37).

142 V prejednávanej veci je potrebné skúmať návrhy na náhradu škody vo vzťahu k prvej z týchto podmienok týkajúcej sa existencie nezákonného konania. Čo sa týka tejto podmienky, judikatúra vyžaduje, aby bolo preukázané konanie, ktoré má

v dostatočnej miere znaky porušenia právneho predpisu majúceho za cieľ udelenie práv jednotlivcom (rozsudok Súdneho dvora zo 4. júla 2000, Bergaderm a Goupil/Komisia, C-352/98 P, Zb. s. I-5291, bod 42). Čo sa týka požiadavky, podľa ktorej konanie musí mať v dostatočnej miere znaky porušenia právneho predpisu, rozhodujúce kritérium pre posúdenie toho, či je táto podmienka splnená, je zjavné a závažné nerešpektovanie hraníc voľnej úvahy dotknutou inštitúciou Spoločenstva. Pokiaľ táto inštitúcia disponuje iba značne obmedzenou mierou voľnej úvahy, takmer žiadnou, môže pre určenie existencie konania, ktoré má v dostatočnej miere znaky porušenia právneho predpisu, postačovať jednoduché porušenie právneho poriadku Spoločenstva (rozsudok Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia, už citovaný, bod 134, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 10. februára 2004, Afrikanische Frucht-Compagnie a Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert/Rada a Komisia, T-64/01 a T-65/01, Zb. s. II-521, bod 71).

143 Nezákonné konanie uvádzané v prejednávanej veci spočíva v podstate na skutočnosti, že v nariadení č. 896/2001 sa Komisia, na účely určenia referenčného množstva tradičných dovozcov A/B, pridržiavala priemeru prvotných dovozov banánov z tretích krajín a/alebo netradičných banánov AKT realizovaných v rokoch 1994 až 1996, berúc ich do úvahy pre rok 1998, hoci vedela, že tieto údaje boli nepresné, a opomenula predvídať mechanizmus ich overenia a opravy. Konajúc takto sa Komisia stala zodpovednou za „administratívny nedostatok" alebo porušenie zásady správneho úradného postupu, alebo „zásady, podľa ktorej použitie právneho poriadku Spoločenstva musí byť určité a predvídateľné".

144 Je namieste overiť s ohľadom na kritériá uvedené judikatúrou citovanou v bode 142 vyššie požiadavku, podľa ktorej konanie musí mať v dostatočnej miere znaky porušenia. V tomto smere je potrebné oddelene skúmať napadnuté nariadenia.

145 Čo sa týka v prvom rade nariadenia č. 896/2001 je nesporné, že toto bolo prijaté Komisiou pri výkone širokej právomoci voľnej úvahy (pozri v tomto zmysle rozsudky

Súdneho dvora z 5. októbra 1994, Nemecko/Rada, C-280/93, Zb. s. I-4973, bod 89, a z 15. júla 2004, Di Lenardo a Dilexport, C-37/02 a C-38/02, Zb. s. I-6911, body 57 a 71).

146 Toto nariadenie sa zakladá na článku 20 nariadenia č. 404/93 zmeneného a doplneného nariadením č. 216/2001, ktorý udeľuje Komisii právomoc prijímať najmä pravidlá správy colných kvót. Článok 19 tohto nariadenia ponecháva významnú mieru voľnej úvahy na Komisii, čo sa týka metódy použitej pre výkon správy colných kvót (pozri v tomto zmysle rozsudok Di Lenardo a Dilexport, už citovaný, bod 57). Vo svojom odseku 1 v skutočnosti stanovuje, že táto správa „môže byť vykonávaná použitím metódy založenej na zohľadnení tradičných obchodných tokov (podľa metódy nazvanej ‚tradiční/noví') a/alebo inými metódami". Jediné obmedzenie tejto širokej miery voľnej úvahy je obsiahnuté v odseku 2 toho istého článku 19, podľa ustanovení ktorého „prijatá metóda vezme do úvahy podľa možností nevyhnutnosť zachovať rovnováhu dodávok na trh spoločenstva".

147 Použijúc širokú mieru voľnej úvahy, ktorá jej bola zverená, sa Komisia, prijmúc nariadenie č. 896/2001, rozhodla zaviesť od 1. júla 2001 a na prechodné obdobie najneskôr do 1. januára 2006 metódu pridelenia dovozných licencií založenú vo veľkej miere na historických referenciách a na rozlišovaní medzi „tradičnými dovozcami" a „netradičnými dovozcami", definujúc skôr menovaných v závislosti od uskutočňovania prvotných dovozov banánov.

148 Je potrebné na začiatok konštatovať, že nič neumožňuje kritizovať výber Komisie uchýliť sa skôr k tejto metóde ako k inej z metód, ktoré boli predtým zamýšľané, a menovite k metóde založenej na pravidle „kto prvý príde, ten prvý melie". V tomto smere musí byť zdôraznené, že prijatie nariadenia č. 896/2001 sa uskutočnilo v dôsledku zložitých a chúlostivých medzinárodných rokovaní, v rámci ktorých boli vyjadrené a museli byť zmierené veľmi protichodné názorové hľadiská. Komisia

musela brať ohľad nielen na záujmy výrobcov Spoločenstva, ale tiež na svoje povinnosti vo vzťahu ku štátom AKT a medzinárodné záväzky podpísané Spoločenstvom v rámci WTO.

149 Je následne potrebné usúdiť, že voľba Komisie, v rámci metódy prideľovania licencií, brať roky 1994 až 1996 ako referenčné obdobie pre definovanie kategórií dovozcov a určenie referenčných množstiev tradičných dovozcov, sa nezdá zjavne neprimeraná.

150 Po prvé nemožno poprieť, že výber skoršieho obdobia by nebol adekvátny, konkrétnejšie vo vzťahu k skutočnosti, že spoločný systém dovozu banánov zavedený nariadením č. 404/93 vstúpil do účinnosti až 1. júla 1993. Pred týmto dátumom bol dovoz banánov do Spoločenstva podriadený právnym režimom, ktoré sa často podstatne líšili od jedného členského štátu k druhému.

151 Po druhé, ako je uvedené v odôvodnení č. 5 nariadenia č. 896/2001, najspoľahlivejšie historické údaje týkajúce sa prvotných dovozov, ktorými disponovala Komisia pri prijatí nariadenia č. 896/2001, boli údaje týkajúce sa rokov 1994 až 1996. Tieto údaje boli v skutočnosti použité v rámci režimu roku 1993, ktorý predvídal systém rozdelenia dovozných licencií založený najmä na podrozdelení kategórií A a B podľa troch rozdielnych ekonomických účelov, medzi ktoré patril aj prvotný dovoz (funkcia „a") (pozri bod 11 vyššie). Okrem toho boli tieto údaje v tom čase predmetom dôsledného overovania a prípadne opráv, a to ako zo strany príslušných vnútroštátnych orgánov, tak aj zo strany Komisie. Čo sa týka Komisie, je potrebné rovnako pripomenúť, že Súd prvého stupňa konštatoval v bode 146 už citovaného rozsudku Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia, že „konala pri overovaní

a oprave nezrovnalostí v údajoch oznámených vnútroštátnymi orgánmi a eliminovaní prípadov dvojitého započítania s veľmi významnou opatrnosťou a usilovnosťou".

152 Iste, tieto preverenia nemohli umožniť eliminovanie všetkých prípadov dvojitého započítania, a to z dôvodov uvedených v bode 147 už citovaného rozsudku Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia. Percento omylu teda pretrvávalo, najmä čo sa týka údajov týkajúcich sa prvotných dovozov. Účastníci sa zhodujú na skutočnosti, že počas rokov 1994 až 1996 množstvá banánov dovezených za použitia licencií kategórie A, účelu a) boli nižšie ako referenčné množstvá oznamované dotknutými dovozcami a že percento omylu sa pohybovalo v priemere okolo 11 %. Napriek týmto nedostatkom je potrebné považovať predmetné údaje za údaje poskytujúce dobrý celkový obraz o situácii na trhu banánov v Spoločenstve v priebehu predmetného obdobia.

153 Po tretie, Komisii nemôže byť vytýkané zahrnutie roku 1994 do referenčného obdobia, napriek skutočnosti, že tento rok bol obzvlášť postihnutý nezrovnalosťami kritizovanými žalobcami. Na jednej strane Komisia nemohla zobrať za referenčné obdobie roky 1995 až 1997, keďže napriek jej snahám v tomto smere nemohla získať od rozličných členských štátov spoľahlivé a úplné údaje o prvotných dovozoch v roku 1997. Toto je preukázané presvedčivým spôsobom dôkazmi predloženými Komisiou na podporu svojich tvrdení uvedených v bode 135 vyššie. Vo svojej replike žalobcovia okrem iného výslovne uznávajú, že údaje týkajúce sa prvotných dovozov za roky 1997 a 1998 neboli preverené ani príslušnými vnútroštátnymi orgánmi, ani Komisiou. Na druhej strane by nebolo adekvátne uspokojiť sa s výberom dvojročného obdobia, teda rokov 1995 a 1996. V skutočnosti, ako to správne poznamenala Komisia, zohľadnenie trojročného obdobia dáva viac reprezentatívny obraz o trhu banánov, redukujúc pohyby zaregistrované na tomto trhu z roka na rok.

Musí byť dodané, že v režimoch rokov 1993 a 1999 sa rozdelenie dovozných licencií vykonávalo v závislosti od množstiev banánov predaných (režim roku 1993) alebo skutočne dovezených (režim roku 1999) počas referenčného trojročného obdobia.

154 Po štvrté je potrebné pripomenúť, že režim roku 2001 je vytvorený ako prechodný režim a že zohľadnenie dostupných údajov už v minulosti starostlivo preverených umožnilo urýchlene zaviesť tento režim.

155 Po piate, výber rokov 1994 až 1996 ako referenčného obdobia bol vykonaný v kontexte zložitých a chúlostivých medzinárodných rokovaní a je jedným z prvkov spôsobilých vyriešiť spor, ktorý už niekoľko rokov rozdeľuje Spoločenstvo na jednej strane a Spojené štáty americké a Ekvádorskú republiku na strane druhej v odvetví banánov.

156 Nakoniec, čo sa týka kritiky žalobcov, týkajúcej sa absencie mechanizmu overenia alebo opravy referenčných množstiev tradičných dovozcov v nariadení č. 896/2001, postačuje poznamenať, že v princípe takýto mechanizmus by v rámci režimu roku 2001 nebol dôvodný, keďže údaje, na ktorých sa zakladajú tieto množstvá, už boli predmetom dôsledných overení a prípadne opráv v minulosti (pozri bod 151 vyššie). Iste, určité percento chýb pretrváva, ale toto je nevyhnutné a musí byť akceptované z dôvodov uvedených v bodoch 149 až 155 vyššie. Okrem toho je sporné, či s prihliadnutím na čas, ktorý uplynul od začiatku referenčného obdobia, a absenciu povinnosti dovozcov a členských štátov zachovať dôkazy týkajúce sa dovozov banánov v rokoch 1994 až 1996 by nové overenia boli možné, alebo či by aspoň mohli umožniť odhaliť podstatný počet dodatočných nepresností v oznámených údajoch. V každom prípade, ako už bolo uvedené v bode 103 vyššie, pokiaľ by bolo zjavné, že údaje boli očividne chybné alebo podvodné, Komisia alebo príslušné

vnútroštátne orgány by museli, dokonca za absencie akéhokoľvek výslovného ustanovenia v tomto smere v nariadení č. 896/2001 do týchto údajov vniesť potrebné úpravy.

157 Zo súhrnu vyššie uvedených úvah vyplýva, že Komisia prijatím nariadenia č. 896/2001 neporušila zjavným a závažným spôsobom hranice jej voľnej úvahy. Z toho vyplýva, že jej v tomto smere nemôže byť vytýkané žiadne nezákonné konanie povahy zakladajúcej mimozmluvnú zodpovednosť Spoločenstva.

158 Čo sa v druhom rade týka nariadenia č. 1121/2001, je namieste pripomenúť, že toto bolo prijaté s ohľadom na článok 4 ods. 1 a 2 a článok 5 ods. 1 a 2 nariadenia č. 896/2001. Komisia je podľa článku 5 ods. 2 nariadenia č. 896/2001 povinná určiť upravovací koeficient, pokiaľ existuje rozdiel medzi celkovými referenčnými množstvami uvedenými v článku 4 ods. 1 a 2 toho istého nariadenia, ktoré jej oznámil každý z členských štátov, a disponibilnými množstvami colných kvót. Komisia teda nedisponuje žiadnou voľnou úvahou, čo sa týka možnosti určenia upravovacieho koeficientu a čo sa týka výberu množstiev braných v tomto smere do úvahy. Následne, čo sa týka prijatia nariadenia č. 1121/2001, v každom prípade by pre založenie mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva postačovalo iba jednoduché porušenie právneho poriadku Spoločenstva.

159 Nezákonné konanie, ktoré žalobcovia vytýkajú Komisii vo vzťahu k nariadeniu č. 1121/2001, sa zakladá na predpoklade, podľa ktorého je nariadenie č. 896/2001 nezákonné v tom, že na účely určenia referenčných množstiev tradičných dovozcov A/B predvída brať do úvahy údaje týkajúce sa prvotných dovozov nimi realizovaných v priebehu rokov 1994 až 1996, a to bez uvedenia mechanizmu overenia a opravy týchto údajov. Ako však vyplýva z úvah uvedených v bodoch 145 až 157 vyššie, Komisia sa nedopustila v rámci prijatia nariadenia č. 896/2001 žiadnej nezákonnosti.

Z toho vyplýva, že Komisii tiež nemôže byť, čo sa týka nariadenia č. 1121/2001, vytýkané žiadne nezákonné konanie povahy zakladajúcej mimozmluvnú zodpovednosť Spoločenstva.

160 S prihliadnutím na súhrn predchádzajúcich úvah musí byť návrh na náhradu škody odmietnutý ako nedôvodný, bez toho, že by bolo potrebné skúmať ostatné podmienky vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva.

161 Okrem toho je však predsa potrebné poznamenať, že žalobcovia nepreukázali dostatočným spôsobom existenciu ujmy, ktorej sa dovolávajú, a jej rozsah.

162 V prvom rade, čo sa týka ujmy spočívajúcej v strate práva na dovoz určitých množstiev banánov v roku 2001, musí byť formulovaných viac výhrad voči postupu žalobcov pre preukázanie jej existencie na jednej strane a voči spôsobu jej výpočtu na druhej strane.

163 V prvom rade žalobcovia tvrdia, že pokiaľ by referenčné množstvo tradičných dovozcov A/B bolo určené na základe správnych údajov, upravovací koeficient použitý na toto referenčné množstvo mal byť určený nie na 1,07883 ale na 1,3327. Žalobcovia odhadujú, že stratili „právo na dovoz" banánov do výšky rozdielu medzi množstvom získaným použitím koeficientu 1,3327 na ich referenčné množstvo, teda priemerom prvotných dovozov banánov, ktoré vykonali v priebehu rokov 1994 až 1996, a množstvom získaným použitím koeficientu 1,07883 na rovnaké referenčné množstvo.

164 Predpokladajúc dokonca, že údaje a výpočty uvedené žalobcami sú presné, zo skutočnosti, že títo získali nižšie individuálne referenčné množstvo, než aké si mohli nárokovať, pokiaľ by bol aplikovaný vyšší upravovací koeficient, nevyplýva nevyhnutne, že utrpeli zodpovedajúcu ujmu. V skutočnosti musí byť pripomenuté, že referenčné množstvo nepredstavuje samo osebe právo na dovoz banánov, ale predstavuje iba referenčný základ pre neskoršie operácie, konkrétnejšie, pre žiadosť o pridelenie dovozných licencií. Dovozca nebude nevyhnutne žiadať o dovozné licencie do celkovej výšky referenčného množstva, ktoré mu bolo pridelené. Navyše, ako to správne poznamenala Komisia, je potrebné, aby disponoval dostatočným množstvom banánov na dovoz za použitia týchto licencií a primeranými vyhliadkami na ich predaj v Spoločenstve. V prejednávanej veci žalobcovia v tomto smere nič neuviedli. Konkrétnejší dôkaz existencie ujmy sa žiada o to viac, že pre predmetné obdobie (konkrétne druhý polrok roka 2001) bol upravovací koeficient určený nariadením č. 1121/2001 kladný. Inými slovami, individuálne referenčné množstvo, ktoré bolo pridelené žalobcom, sa v skutočnosti ukázalo vyššie ako prvotné dovozy, ktoré títo realizovali počas referenčného obdobia. Berúc do úvahy upravovací koeficient, ktorého použitia sa domáhajú, je ich individuálne referenčné množstvo dokonca podstatne vyššie.

165 Je potrebné poznamenať, že okrem iného, podľa článku 14 ods. 2 nariadenia č. 896/2001, „pre prvé tri štvrťroky roka sa môže rozhodnúť, že žiadosti o licencie podané daným dovozcom nesmú v celku presiahnuť stanovené percento referenčného množstva stanoveného podľa článku 5 z ročného pridelenia kvóty stanoveného podľa článku 9 ods. 3".

166 Po druhé, žalobcovia preukázali vo svojom výpočte ujmy spočívajúcej v strate práva na dovoz určitých množstiev banánov v roku 2001 absolútny nedostatok serióznosti a presnosti. Vo svojej replike pripustili, že opomenuli zobrať do úvahy dovozy

realizované do Rakúska, Fínska a Švédska v roku 1994, a že teda podstatne nadhodnotili percento chyby uvádzané vo svojom návrhu. Toto percento teda kleslo z 30,4 % na 13,6 %. Vo svojej replike žalobcovia zároveň navrhli použiť pre výpočet svojej ujmy „sadzbu 11,24 %" akceptovanú Komisiou v rámci konania o nariadení predbežného opatrenia a aktualizovať údaje a informácie obsiahnuté v ich návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Následne vo svojej odpovedi na jednu z písomných otázok, ktoré im boli položené Súdom prvého stupňa (pozri bod 49 vyššie), žalobcovia pripustili, že vo svojom výpočte opomenuli zobrať do úvahy článok 28 ods. 2 nariadenia č. 896/2001 a že údaje spomenuté v návrhu sa týkajú celého roku 2001, zatiaľ čo nariadenie č. 896/2001 bolo aplikované iba od druhého polroku predmetného roku. Následne žalobcovia používajú koeficient 0,4454 uvedený týmto ustanovením na množstvá banánov, pre ktoré, ako tvrdia vo svojom návrhu, nedostali právo na dovoz a získavajú tak... ton, čo sa týka Comafrica a... ton, čo sa týka Dole. Okrem toho, že tu ešte raz ide o podstatnú redukciu ich nárokov, je nutné konštatovať, že žalobcovia zakladajú svoj nový výpočet na údajoch týkajúcich sa roka 1994 napriek tomu, že vo svojej replike pripustili, že tieto boli značne nadhodnotené. Inými slovami, okrem skutočnosti, že nie je možné presne určiť, aký je základ výpočtu predkladaného nakoniec žalobcami, tento sa v každom prípade zakladá na nepresných údajoch.

167 V druhom rade, čo sa týka druhej a tretej časti utrpenej ujmy spočívajúcich v „budúcich právach, čo sa týka stratených množstiev" a v zmenšení ich podielov na trhu, musí byť konštatované, že žalobcovia sa uspokojili s ich vykreslením v mimoriadne vágnych termínoch, bez jasného udania dôkazov, ktoré by umožnili posúdiť povahu a ich rozsah, a upresniť, na základe akých kritérií by mali tieto byť vypočítané.

168 Z toho vyplýva, že splnenie druhej podmienky vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva tiež nebolo preukázané. Rovnako z tohto dôvodu musí byť návrh na náhradu škody odmietnutý ako nedôvodný.

O návrhu na vykonanie dôkazných prostriedkov

169 Žalobcovia žiadajú, aby Súd prvého stupňa titulom vykonania dôkazných prostriedkov vyzval Komisiu, aby:

— potvrdila, že štyria dovozcovia spomenutí v prílohe 7 návrhu zahŕňali žalobcov,

— podala vysvetlenie k použitiu dovozných licencií počas rokov 1994 až 1996, k údajom týkajúcim sa skutočných dovozov a k spôsobu, ktorým došla k vlastnému odhadu úrovne nadmerných žiadostí.

170 Komisia odporovala tomuto návrhu.

171 Súd prvého stupňa zastáva názor, že nie je namieste vyhovieť návrhu na vykonanie dôkazných prostriedkov formulovanému žalobcami, keďže dôkazy obsiahnuté v spise a vysvetlenia podané počas pojednávania sú dostačujúce pre rozhodnutie vo veci.

172 Berúc do úvahy súhrn vyššie uvedených úvah, je potrebné zamietnuť žalobu v celom jej rozsahu.

O trovách

173 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobcovia nemali vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ich na náhradu trov konania vzniknutých Komisii, vrátane trov vzniknutých v rámci konania o nariadení predbežného opatrenia, v súlade s jej návrhom.

174 Španielske kráľovstvo znáša svoje vlastné trovy konania v súlade s článkom 87 ods. 4 prvým pododsekom rokovacieho poriadku.

175 Simba znáša svoje vlastné trovy konania v súlade s článkom 87 ods. 4 tretím pododsekom rokovacieho poriadku.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (piata komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Návrh smerujúci k vysloveniu neplatnosti sa odmieta ako neprípustný.

2. **Návrh smerujúci k náhrade škody sa zamieta ako nedôvodný.**

3. **Žalobcovia znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania vzniknuté Komisii v konaní o veci samej a v konaní o nariadení predbežného opatrenia.**

4. **Vedľajší účastníci konania znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Lindh García-Valdecasas Cooke

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 3. februára 2005.

Tajomník

H. Jung

Predsedníčka komory

P. Lindh